

USA potrebujú vždy nepriateľa

Storočná schéma otravy Skripala

Májové povstanie českého ľudu

BOJOVNÍK



DVOJTÝŽDENNÍK ANTIFAŠISTOV

Ročník LXIII 19. 4. 2018 Cena 0,70 € (0,44 € pre predplatiteľov)

8

Naša anketa

Solidárne veriť, či neveriť partnerskému štátu? Svet uveril, keď USA v OSN ukazovali „dôkaz“ chemickej látky (vraj) z Iraku (biely prášok vo fľaštičke), bol to však drzý podvod. Prečo tomu svet uveril? Maria Zacharova z MZV RF hovorí, že odpoveď na to dal expert z Carnegieho centra v USA. A vyjadril to vraj stručne: „pretože boli idiotmi“! Dnes sa nám opäť ponúka len viera. Bez faktov, bez opory v práve! Čiže tí, čo nás nútia „veriť“ im, navracajú nás do čias krížiacich vojen! Ani tam nešlo o právo, ale len o solidaritu, resp. o právo silnejšieho.

Toto chceme?

**Mária Švikruková, predsedníčka ZO SZPB, Cino-
baňa:** – Nie som presvedčená o skutočnej solidari-
te a serióznom partnerstve USA voči iným štátom
a naopak. Hľadajú pre seba biznis a vyvolávajú voj-
nové konflikty.

Práve nevedomosť, poslušnosť, klamstvá a zabíja-
nie vyhovuje štátu oviec. Ani jedna nesmie zdvih-
núť hlavu. A ak, tak po nej dostane.

Aj viera je o používaní rozumu a srdca ako naše
právo. Ale skutočnosti hovoria o inej pravde. Tej
nepravdej svet uveril preto, lebo sa na ňu pozeral
falošnými očami, napovedali mu zlé jazyky a jeho
múdrosť zaspala. A pritom stačí tak málo, len sa zo-
budiť a naliať si čisté víno.

Jozef Petráš, predseda ObV SZPB, Trnava: – Mé-
diá nás denne krmia klamstvami. Ľudia, ako keby
vôbec nemali mozog, vôbec nepremýšľajú. Chýba
nám obyčajný sedliacky rozum. Stretneš mladého
človeka, v ušiach má slúchadlá a v rukách mobil. On
si za pochodu četuje. Takýto sú ľahko ovládateľní.
Dajú sa opiť rožkom a kúpiť judášskym grošom.
Tí, čo majú z toho výhody a privilégia, nás nútia ne-
premýšľať, veriť a byť solidárnymi. Zákon, právo
a spravodlivosť sa vo vlčom Svete nenosí.
Lenže my starší a skúsenejší premýšľame. Nás len
tak ľahko neoklamú.

Jozef Cerovský, predseda ObV SZPB, Lučenec:
– V súčasnej dobe, podľa toho aká je medzinárodná
situácia, nie je možné veriť nikomu bez úplne jasných
dôkazov. A je úplne jedno, či sa jedná o spojencov,
partnerov alebo o protivníkov. Podvod je vždy podvo-
dom a je jedno, z ktorej strany bol uskutočnený.
Viera je veľmi pekná vec, ak sa jedná o nábožen-
stvo. V iných oblastiach musí byť viera podložená
faktami a dôkazmi.

(Pokračovanie na str. 3)

Perlička

Prvý hackerský útok má 114 rokov

**2. apríl sa dá podľa spravodlivosti považovať za deň
ruských hackerov. Práve pred 114 rokmi sa uskutočnil
prvý DDoS-útok v dejinách bezdrôtového spojenia. A iba
mimočodom, už vtedy sa začala aj tradícia používať na
to prenajaté čínske adresy.**

Rádiotelegrafisti obrnenej lode „Pobeda“ a stanice „Zlatej hordy“
vtedy pri obštréovaní Port-Arturskej pevnosti japonskou eskadrou
prerazili veľkou iskrou telegramy navádzačov palby pre krížniky
„Nessin“ a „Kasuga“. Ani jeden ich granát nedopadol na cieľ.
Udialo sa to 2. 4. 1904 o 09.11 hod. miestneho času.

Podľa evrazia.org, 5. 4. 2018



Pri Redute kládli vence v jednom šiku predstavitelia SZPB a Klubu generálov SR.

Na Slavíne bola oslava „oslobodenia Bratislavy“,
no v meste primátor s moderátorom
slávil „ukončenie bojov“

**Pre niekoho je to možno malič-
kosť, no pre tých, ktorí si vážia
padlých za slobodu nášho hlavné-
ho mesta, je to až drzá falzifiká-
cia tej premeny, ktorou Bratislava
prešla pred a po 4. apríli 1945.**

**Prvá spomienka bola na Slavíne,
kde sa asi k trom-štyrom stovkám prí-**

tomných prihovril veľvyslanec Ruska
Alexej L. Fedotov, predseda NR SR
Andrej Danko, predseda BSK Juraj
Droba a predseda SZPB Pavol Sečká-
r. Na Slavíne bol prítomný aj predseda
vlády Peter Pellegríni, ktorý však po-
ložil veniec v prítomnosti viacerých
štátnych tajomníkov už pred oficiál-

nym kladením vencov, senátor ruskej
Dumy Viačeslav Stepanovič Timčenko
a dvaja predstavitelia zväzu vojnových
veteránov z Moskvy, jeho podpredseda
genmjr. Vladimír Ivanovič Romanenko
a náčelník medzinárodného oddelenia
zväzu plk. Dmitrij Alexejevič Babijčuk.

Alexej L. Fedotov hneď v prvých
slovách povedal, že „skláňame hla-
(Pokračovanie na str. 5)

Neznámi odstránili
z „Hitlerovho zvona“ svastiku

**Neznámi páchatelia pomocou žieraviny od-
stránili z kontroverzného kostolného zvona
v nemeckej obci Schweringen svastiku a na-
cistický nápis. Vandali zanechali odkaz, že
ide o „jarné upratovanie“ so zámerom zbaviť
zvon „špiny národného socializmu“.**

Insígnie boli na zvone tohto luteránskeho kosto-
la objavené iba vlni v septembri, pričom rozhod-
nutie tamojšej radnice nenahradiť kontroverznú
pamiatku vyvolalo v obci názorové rozpory, uvá-
dza agentúra DPA.

Podobnú situáciu zažila aj obec Herxheim am
Berg, kde členovia miestnej rady v marci odob-
rili zachovanie historického kostolného zvona,
ktorého nápis velebí bývalého nacistického vodcu
Adolfa Hitlera. Radnica totiž rozhodla, že kon-
troverzná pamiatka zostane zachovaná ako pripo-
mienka temnej minulosti Nemecka.

Tento bronzový zvon s hmotnosťou 240 kilo-
gramov nesie reliéfne vystupujúci nápis „Všetko
pre vlasť – Adolf Hitler“ a pod ním sa nachádza
hákový kríž.

Pred Olympijským štadiónom v Berlíne je umiest-
nený pôvodný zvon letných olympijských hier z roku
1936, na ktorom je vyobrazená nemecká orlica, či-
astočne zakrytá nacistická svastika a nápis „Zvolávam
mládež sveta“.

Podľa pravda.sk, 4. 4. 2018 (krátené)

Sťažnosť Molotovovho vnuka

**Dňa 7. apríla 2018 vystúpil v relácii „Večer Vladimíra So-
lovjova“ na Rossija 1 vnuk bývalého sovietskeho ministra
zahranicznych vecí Viačeslava Molotova za čias Stalina,
predseda výboru štátnej Dumy pre vzdelanie a prezident
fondu „Politika“ Viačeslav Alexejevič Nikonov, ktorý sa „po-
sťažoval“ na diskvalifikáciu ruských špeciálnych služieb.**

„Ak použijeme jazyk nedávneho 1. apríla, tak si musíme
priznať zjavný pokles efektivity a teda kvalifikácie ruských
špeciálnych služieb. Pokiaľ pred rokom 13 pracovníkov ca-
teringovej spoločnosti zvolilo prezidenta USA a jeden te-
lefonát z ruského veľvyslanectva vo Washingtone stačil na
odstránenie ktoréhokoľvek činiteľa v Bielom dome, pokiaľ
ešte pred rokom sme zorganizovali Brexit a zamútili sme re-
volúciu v Katalánsku, tak teraz, po roku, si musíme smutne
priznať, že ruské špeciálne služby padajú.“

Veď uvažujme, keď sa rozhodli vytristať nedobrého Skri-
paľa a zvolili si na to najsmrteľnejšiu bojovú chemickú lát-
ku, ktorú spočiatku vložili do kufru, potom do ventilácie
auta, potom s ňou natreli kľučku od dverí, potom ju rozstrie-
kali v izbe, potom ju z dronu rozstriedali po ulici, dali ju do
pohánky, tú zamiešali do piva... a napriek tomu sa dočkali
toho najstrašnejšieho, že Skripaľ je živý...“ nedokončil vetu
„smutný“ Molotovov vnuk. (https://www.youtube.com/watch?v=kK1h4p_G8yQ).

A ak vážne, tak po týchto piruetách by Britov nebral váž-
ne ani štát Limpopo. No najdôležitejšie je, ako ich budeme
brať my, ktorí nezabúdame na ich zradu pri Mnichovskom
diktáte 1938.

Vladimír Mikunda

Na zamyslenie:

**Cím je lož väčšia, tým hlasnejšie ju treba
kričať do sveta!**

Joseph Goebbels

ISSN 03223-2018



9 770323 201002



08

Kiska reprezentuje iný štát, ako Slovensko

Počas stretnutia s českým prezidentom sa prezident Andrej Kiska postťažoval, že Slovensko ako jediná krajina V4 nevyhostila ruských diplomatov. Český prezident zareagoval, že je na každej krajine ako zareaguje, obzvlášť ak Briti Rusom nič nedokázali.

Na tento moment zareagoval

poslanec Ľuboš Blaha, ktorý na adresu prezidenta Kisku napísal: ...Kiska reprezentuje celkom iný štát ako je jeho vlasť a Slovensko, žiaľ, chápe ako nesvojprávnu kolóniu USA a ďalších západných mocností.

Namiesto toho, aby Kiska včera (myslí sa tým 4. 4. 2018) prišiel na Slavín a vyjadril úctu Červenej armáde za oslobodenie nášho hlavného mesta od fašiz-



mu, tak má tú drzosť kopat' do Rusov ešte aj deň po tom, čo Británia zlyhala pri hľadaní dôkazu proti Rusku. Neprebudený... Andraš... **HSP, 6. 4. 2018 (výňatok)**

„Po voľbách... súčasné vedenie krajiny pôjde do väzenia“

...ukrajinský poslanec Nestor Šufrič v rozhovore pre televíznu stanicu NewsOne vyhlásil, že na budúci rok, po voľbách nového prezidenta, súčasné vedenie krajiny pôjde do väzenia.

„...nechcú mier, boja sa ho. Potrebujú vojnu, aby si udržali moc. Boja sa zodpovednosti za 30. jún 2014, kedy Porošenko

vyhlásil vojnu, kedy sa rozhodol vojenskou silou vyriešiť konflikt – a jeho následky máme dnes. Súčasné vedenie bude zodpovedať

za desiatky tisíc zabitých ľudí, za zničené hospodárstvo, za to, že sa nabalili na tejto vojne a za to, že za každú cenu chcú pokračovať vo vojne,“ povedal v závere ukrajinský poslanec Nestor Šufrič.

Podľa HSP, 8. 4. 2018, NewsOne (výňatok)

Le Penová sa zúčastnila na pochode proti antisemitizmu

Medzi tými, ktorí si prišli uctiť 85-ročnú francúzsku Židovku Mireille Knoll, ktorá prežila holokaust a 23. 3. 2018 ju zabil útočníci v jej parížskom byte, bola aj predsedníčka francúzskeho Národného frontu Marine Le Penová.

Na pochod prišla aj napriek vyjadreniu Reprezentačnej rady francúzskych židovských organizácií (CRIF), že jej účasť

na akcii nie je s ohľadom na jej predchádzajúce politické pôsobenie vhodná. Polícia uvádza, že útok mal antisemitský motív.

„Chod' domov!“ a „Nacistka,“ kričali na Le Penovú niektorí účastníci pochodu. Opačný názor však vyslovil syn zavraždenej Mireille Knoll, ktorý médiám povedal, že na pochode je vítaný „každý, bez výnimky“.

Pravda.sk, 28. 3. 2018 (výňatok)

Panarabský portál Al-Quds Al-Arabi: „USA vždy potrebujú mať vonkajšieho nepriateľa, v súčasnosti je to Rusko“

Portál poukázal na to, že to nie je nový jav a vysvetlil, že rôzne štáty vždy si vytvárali obraz vonkajších nepriateľov v snahe zjednotiť ľud vo vlastnej krajine alebo nasmerovať pozornosť verejnosti smerom do zahraničia, aby ututlali domáce problémy.

Autor článku pripomenul, že podobný jav v knihe „Vládár“ popísal ešte Machiavelli, keď poradil talianskemu panovníkovi, aby si vytvoril vonkajšieho nepriateľa, pretože ľudí v krajine môže zjednotiť iba vonkajšia hrozba. Pripomenul, že západné médiá v priebehu studenej vojny podobným spôsobom demonizovali komunizmus a vytvorili obraz vonkajšieho nebezpečného nepriateľa, proti ktorému by mali bojovať všetky západné národy. Označili to za „červenú hrozbu“.

Prízvukuje, že po tom, ako sa rozpadol ZSSR, nemalo zmysel upierať pozornosť verejnosti na „červenú hrozbu“ a bolo treba vytvoriť nového nepriateľa. A tak vznikla „zelená hrozba“ – islam. Západné médiá začali strašiť verejnosť „Islamským štátom“, a v úlohe nepriateľa islamisti vystriedali komunistov. Zdôrazňuje, že ani tento strašiak nebol večný. Západní politici a médiá prestali strašiť obyvateľstvo islamizmom a opäť vytvorili nového nepriateľa – Putino-vo Rusko.

Dôvod bol jednoduchý: Rusko sa pod vedením Putina začalo vracat' na medzinárodnú scénu, súťažiť so Západom už nielen v jednej oblasti, ale vo viacerých. A preto ho západní politici začali považovať za nového vonkajšieho nepriateľa. Autor článku poukazuje na to, že **Rusko muselo logicky odpovedať: keďže USA ho označili za hlavného nepriateľa, tak aj Moskva označila USA za svojho hlavného nepriateľa.**

Práve z tohto dôvodu, ako sa domnieva autor článku, Západ vymyslel novú kauzu proti Rusku s otrávením špióna a vyhostením ruských diplomatov. **HSP, 7. 4. 2018 (krátené)**

USA priznali prevahu hyperzvukových zbraní Ruska

Americkí kongresmani a vojaci sa nazdávajú, že Rusko a Čína predbiehajú USA v konštruovaní hyperzvukových zbraní, píše The Hill.

„Priamo teraz sme bezbranní,“ cituje list člena senátneho výboru pre ozbrojené sily Jima Inhofeho. S tým, že USA zaostávajú za Ruskom i Čínou súhlasil aj pracovník Centra

strategických a medzinárodných štúdií (CSIS), expert na oblasť PRO Thomas Karako.

„Príčina je v tom, že USA nevyvíjajú ani len približné úsilie tak v oblasti konštrukcie vlastných podobných zbraní, ako aj pri konštruovaní systémov, schopných (ruské a čínske) odhaliť a zostreľovať,“ vysvetlil.

Podľa ria.ru, 27. 3. 2018

Principiálny úspech Sýrskej armády

Zástupca hlavného veliteľa Pozemných vojsk Ruska genpor. Sergej Kuralenko vyhlásil, že bojovníci už nemajú možnosť uskutočňovať obštrielovanie Damašku z Východnej Guty.

„Po prvýkrát od roku 2012 vládne sily vstúpili do Džobaru a Harasty. Úplne tým bola zlikvido-

vaná možnosť obštrielovania Damašku,“ cituje Kuralenka RIA Novosti.

Ten pripomenul, že od 27. februára sa uskutocňuje „bezprecedentná humanitná operácia“ na vysťahovanie civilistov z predmestí Damašku, z Východnej Guty.

Podľa vz.ru, 4. 4. 2018

Čo píšú iní

■ Vyhostenie, ako pomsta za „deduška – nacistu“

Ruských diplomatov vyslali z Kanady po minuloročnej „špi- navej kampani Ruska“ proti ministerke zahraničia Chrysty Freelandovej, vyhlásil predseda vlády Justin Trudeau, keď konkrétne povedal, že je to „dôkaz pokusov o zasahovanie do kanadskej demokracie“.

Počas „kampane“ bola vraj do internetu vhozená „skreslená informácia“ proti Freelandovej o tom, že jej ukrajinský dedko bol šéfredaktorom nacistických novín v okupovanom Poľsku počas 2. sv. vojny. „Myslím, že si všetci pamätáme na pokusy ruských propagandistov zdiskreditovať našu ministerku zahraničia pomocou sociálnych sietí a šírením klamných historiek o nej,“ vyhlásil Trudeau po stretnutí s generálnym tajomníkom NATO Jensom Stoltenbergom v Otave. **Podľa vz.ru, 5. 4. 2018**

■ Súd... v Košiciach, Ľuboš Lorenz... dostali ...tresty

Vandalom, ktorí minulý rok v lete poškodili košický pomník sovietskym vojakom padlým pri oslobodzovaní krajiny počas druhej svetovej vojny súd vymeral trest. Vandali dostali dvojmesačný trest so skúšobnou lehotou na jeden rok.

Známy aktivista a „výtvarník“ Ľuboš Lorenz, jeden z trojice, ktorá z pamätníka odstránila komunistické symboly kosák a kladivo, o tom informoval na sociálnej sieti. **Podľa HSP, 4. 4. 2018**

■ V Lotyšsku je Hitler populárnejší ako Harry Potter

Hitlerov Mein Kampf je momentálne v Lotyšsku populárnejší ako „Harry Potter a kameň mudrcov“. V pondelok 2. 4. to napísal Baltnews.co s odvolávkou sa na iBook.lv.

V danom týždni sa ocitla medzi najprezeranejšími knihami týždňa na druhom mieste po erotickom titule a v mesačnom ratingu na štvrtom.

Hitlerova „Biblia nacizmu“ vyšla v roku 1924 a do roku 1945 bola preložená do 18 rečí. A predaných jej bolo vyše 12 miliónov kusov. U nás je dostupná voľne, v Rusku sa dostala medzi zakázané v apríli 2010. **Podľa lenta.ru, 2. 4. 2018**

■ „Celý svet je idiot, a jedine Rusko je múdre?“ Nie je to prvý prípad. Chce Slovensko s idiotmi vyť?

Americko-britský Adolfov rukopis

Už 20. marca 2003 USA a Veľká Británia za pomoci svojich pudlíkov bez súhlasu Bezpečnostnej rady OSN napodobnili zahraničnú politiku Adolfa Hitlera, zaútočili na Irak a zničili ho, pričom vyvraždili a spôsobili smrť kolosálnemu množstvu ľudí. Rôzne pramene uvádzajú 150 000 až 1 120 000 irackých obetí americko-britskej agresie a jej následkov. Neskôr sa ukázalo, že USA a Západ sprostou a primitívne klamali, Powell povedal, že sa „udiali strašné strategické chyby“, ale irackým deťom, ani dospelým Iračanom už ich životy ani zničenú krajinu späť nik nevrátil. **HSP, 2. 4. 2018 (výňatok)**

■ Uralský súd považuje za povolené porovnávať Lenina s Hitlerom

Verch-Isetský rajónny súd Jekaterinburga nevyhovel žalobcovi voči miestnemu kňazovi, ktorý porovnal Vladimíra Lenina s Adolfom Hitlerom, uvádza RIA Novosti.

Kňaz toto porovnanie vyslovil keď sa vyjadroval k premenúvaniu názvov miest a ulíc, ktoré sú nazvané na počesť sovietskych činiteľov. **Podľa vz.ru, 2. 4. 2018 (výňatok)**

■ Expredsedníčka gruzínskeho parlamentu: „Ani Čingischán, ani Hitler neporazili Rusko. Podobne v súčasnosti prehrá aj Západ“

Expredsedníčka gruzínskeho parlamentu Nino Burdžanadzeová poskytla rozhovor informačnej agentúre Interpressnews, v ktorom sa zmienila o svojom pohľade na súčasnosť a budúcnosť vzťahov predovšetkým Ruska s Gruzínskom, ale aj s inými krajinami. Mieni kandidovať na funkciu prezidentky a chce zlepšiť vzťahy s Ruskom.

„Ani Čingischán, ani Napoleon, ani Churchill, ani Hitler neporazili Rusko, nepodarilo sa im potlačiť túto krajinu. Podobne

(Pokračovanie na str. 4)



Spomienka na Kemerovčanov

Dňa 4. 4. 2018 si skupina súcitných empatických občanov z Prešova a okolia uctila pamiatku 64 ľudí, z toho 41 detí, ktorí zahynuli v zábavnom centre v ruskom meste Kemerovo, 3 500 km východne od Moskvy, keď sa nemohli včas dostať z kinosály, detských kútikov a chodby na predposlednom poschodí.

Vlastimil Matouš

Otvorený list pre organizátora protestov Juraja Šeligu

Vážený pán Šeliga,

včera som Vás videl v správach v televízii JOJ, ako ste odmietli už druhú ponuku na stretnutie s novým ministrom vnútra pánom Drückerom. Vaše odmietnutie mi silno pripomína terajšiu situáciu ohľadom Novičoka, kde slabá a problémami Brexitu zmietaná Veľká Británia obviňuje veľkého – Rusko bez dôkazov a rozdrapuje sa navádzaním ostatných štátov (som rád, že tam Slovensko nie je).

Preto sa Vás pýtam, kto ste Vy a čo ste v živote okrem pobúzenia zväčša nízkopudových ľudí na slovenských námestiach, ktorých je možno 1,5 percenta, možno ešte menej voličov, v živote dokázali, keď si kladiete takéto podmienky so stínaním hlavy policajného prezidenta?

Všetko, čo povie a urobí SMER a vláda je pre Vás absolútne neprijateľné. Viete, čo mi to pripomína?

Teraz si prosím sadnite, aby ste náhodou nestratili koordináciu pohybov! Tak toto je čistý fašizmus!!!! Ani fašisti s nikým nedebatovali. Mimo iného ani so žiadnym židom a cigánom, ktorých odviekli do koncentračného tábora, pretože idea bola ideou.

Pavel Jacz na debata.pravda.sk, 4. 4. 2018 (výňatok)

Celý list: <http://paje.blog.pravda.sk/2018/04/04/otvoreny-list-pre-organizatora-protestov-juraja-seligu/>

Zomrel známy popierač holokaustu

Publicista a spisovateľ rakúsky popierač holokaustu Gerd Honsik, patriaci k militantným neonacistom a popredným revizionistom moderných dejín, zomrel v sobotu (7. 4. 2018) vo svojej maďarskej rezidencii vo veku 76 rokov.

Gerd Honsik bol opakovane odsúdený za velebenie nacistickej ideológie a podporovanie názorov z čias vlády nacistov. S odvolaním sa na niekoľko nezávislých zdrojov o tom v pondelok informovala agentúra APA.

Honsik bol, okrem iného, vydavateľom pravicovo-extremistického časopisu Halt.

V roku 1992 ušiel do Španielska po tom, ako ho uznali za vinného z popierania holokaustu a odsúdili ho aj za tvrdenia, že nacisti nikdy nevyužívali plynové komory. Zatknutý bol v roku 2007 a následne vydaný do Rakúska, kde si odpykával trest vo väzení. Neskôr ho v roku 2011 prepustili.

Honsik bol dlhé roky považovaný za jednu z najvýznamnejších osobností neonacistickej scény v nemecky hovoriacich krajinách.

Podľa pravda.sk, 9. 4. 2018

Naša anketa

(Dokončenie zo str. 1)

Jozef Pupala, predseda ZO SZPB armádneho generála Ludvíka Svobodu v Čiernom Potoku:

– História sa opakuje. Platí, ak nepoznáš minulosť, nevieš kde si dnes a nevieš kde budeš zajtra.

Ako by ľudia nechceli veriť tomu, čoho sú svedkom v denno-denných reáliách! Prečo sa zbavujú používania vlastnej hlavy a nahrádzajú to tým alibistickým – „veď to hovorili v televízii“, „...v rozhlase“. Dôkladne „vymyté hlavy“! „Kto nejde s nami, je

proti nám,“ povedal kedysi „kovboj“ Bush mladší! Američania rozmiestňujú svoje základne cez NATO okolo Ruska. Je to jasné, s Ruskom idú bojovať do posledného Litovčana, Lotyša, Estónca, Ukrajince, Poliaka, Slováka, Bulhara, Rumuna a potom si mädlíť ruky, akí sme naozaj „idioti“.

Že takí nie sme všetci? Nebojte sa, v každom štáte nájdu dosť kolaborantov, pre ktorých je „vlastenectvo idiotizmom“! (Vid' heslá po Bratislave alebo výroky v relácii „Pod lampou“.)

Ja to osobne nechcem. Preto som za mierovú spoluprácu a rokovania rovný s rovným, nie silnejší a slabší.

ŠTS si opäť posvieti na kotlebovca Mizíka

Kauzou poslanca Národnej rady SR Stanislava Mizíka za LSNS, obvineného mimo iného zo zločinu výroby extrémistických materiálov, sa bude opätovne zaoberať Špecializovaný trestný súd v Pezinku (ŠTS), potvrdila hovorkyňa Najvyššieho súdu SR Alexandra Važanová.

„ŠTS 9. februára odmietol obžalobu prokurátora Úradu Špeciálnej prokuratúry a vec vrátil prokurátorovi do prípravného konania, pretože zistil porušenie práva obvineného na obhajobu.

Proti tomuto uzneseniu podal sťažnosť prokurátor ÚŠP na Najvyšší súd SR. NS SR uznesením z 21. marca tohto roku zrušil uznesenie ŠTS a vrátil mu vec na opätovné konanie a rozhodnutie,“ objasnila genézu hovorkyňa NS SR a potvrdila pondelkové informácie portálu tvnoviny.sk.

V uznesení vyjadril senát NS SR právny názor, že v danej veci nejde o zásadné porušenie práva na obhajobu.

Podľa pravda.sk, 9. 4. 2018

Múzeum na Slavíne je v nedohľadne...

Zriadenie múzea na bratislavskom Slavíne venované koncu druhej svetovej vojny je v nedohľadne. Otvoriť ho pritom plánovali v roku 2016. Ukázalo sa však, že vojnový pamätník si vyžaduje rozsiahlu rekonštrukciu, v prvom rade ho treba sanovať.

Ministerstvo obrany, VHÚ predložil v minulosti ideový zámer vybudovania stálej expozície Oslobodenie Slovenska 1941–1945. Stavebno-technic-

ké a architektonické riešenie múzea však podľa rezortu nebolo v jeho gescii, ale bratislavského magistrátu.

Predseda NR SR Andrej Danko verí, že sa veci okolo múzea na bratislavskom Slavíne pohnú ďalej. „Viem si predstaviť, že v podzemí Slavína, ak dôjde k spevneniu oslabených častí, bude múzeum podobné, aké som videl v Petrohrade,“ povedal minulý týždeň.

– MK – 9. 4. 2018

Angličania by radi zatušovali svoje hajlovanie

Ale ako?

Pracovníci veľvyslanectva RF vo V. Británii za-reagovali na článok v The Times, v ktorom sa tvrdí, že diplomatické predstaviteľstvo poslalo ministrom zahraničia Borisovi Johnsonovi fotku s hajlujúcimi anglickými futbalistami.

Autori článku tvrdia, že ruskí diplomati ministra provokovali tým, že mu poslali snímku z roku 1938, na ktorej národné futbalové mužstvo Anglicka dvíha ruky v nacistickom pozdrave.

„My sme nič také The Times neodosielali, čo nič nemení na existencii široko známych historických faktov,“ napísali diplomati na Twitter.

Podľa ria.ru, 9. 4. 2018

Protest starostov proti festivalu neonacistov

Starostovia 40 nemeckých obcí protestovali v piatok 6. 4. v spoločnom vyhlásení proti plánovanému festivalu neonacistov v mestečku Ostritz v nemecko-poľskom pohraničí, v spolkovej krajine Sasko.

„V Hornom Lužicku nepotrebujeme ultrapravicový festival! Ani v Ostritzi, ani nikde inde! Každý, kto spochybňuje ľudské práva, odvoláva sa na zločinecký systém, každý, kto bojuje proti demokracii a pluralizmu – ten tu nie je vítaný, pre toho by sa náš región nemal stať domovom,“ uvádza sa okrem iného podľa tlačovej agentúry DPA vo vyhlásení.

Signatári odovzdali jeho text v piatok i saskému krajskému premiérovi Michaelovi Kretschmerovi (CDU), ktorý už predtým signalizoval, že ultrapravicové festivalové rockové podujatie nechce len tak akceptovať.

Na festivale, ktorého dejiskom by mal byť súkromný pozemok istého prevádzkovateľa hotelov, a to 20. apríla, teda v deň narodenia Adolfa Hitlera, sa očakáva účasť približne 800 ľudí, vyplýva z informácií Stredonemeckého rozhlasu (MDR).

Sasko je považované v Nemecku za baštu pravicových extrémistov.

Podľa pravda.sk, 6. 4. 2018

Zomrel posledný žijúci hlásateľ vojnového vysielania BBC pre Francúzsko

Vo veku 99 rokov zomrel posledný doteraz žijúci člen tímu francúzskych hlásateľov, ktorí sa počas druhej svetovej vojny prihovárali poslucháčom Rádía Londýn – francúzskej sekcie spravodajskej stanice BBC. Franck Bauer zomrel v piatok (6. 4.) v nemocnici v meste Cateau-Cambrésis v departemente Nord.

Džezový bubeník Bauer sa pridala k hnutiu Sloboďné Francúzsko v júni roku 1940. Od marca 1941 do júna 1943 bol členom malého tímu francúzskych hlásateľov, ktorí sa Francúzom prihovárali na vlnách rozhlasovej stanice BBC. Práve v tomto obdo-

bí zažívalo okupované Francúzsko jedno z najtemnejších období svojich dejín, pripomenul na svojej webovej stránke denník Libération.

Okrem kódovaných správ, ktoré odboju vo Francúzsku pomáhali pri koordinácii ich akcií, hlásatelia Rádía Londýn čítali aj odkazy od odbojárov v zahraničí pre ľudí „doma“, ako aj úvodníky, ktoré mali posilniť morálku domáceho obyvateľstva. Francúzski občania vysielanie z Londýna počúvali tajne.

Francúzsky prezident Emmanuel Macron vo svojom tweete napísal, že Bauerov hlas „sprevádzal mnoho nebezpečných operácií, ktoré viedli k víťazstvu v druhej svetovej vojne“.

Martin Krno

NI: 3 vojny, ktoré musí skončiť Trump

Nedávno Donald Trump s veľkou neochotou podpísal návrh rozpočtu na obranu, z ktorého prevažná časť pôjde na nákup stíhačov F-35, na nevelké navýšenie počtu vojakov a taktiež na obnovu arzenálu štátnej munície.

No taktiež budú nasmerované na podporu vojnových operácií USA po celom svete, vrátane tých, ktoré trvajú už nejedno desaťročie a na národnú bezpečnosť majú len druhotný vplyv. Reagoval na to aj The National Interest, ktorý sa vyjadril kategoricky, že nastal čas na značné skrátenie niektorých operácií alebo vôbec na ich zastavenie.

Autor Danniell P. Depetris zdôrazňuje, že v prvom rade je to Afganistan, kde vraj ani s novou stratégiou Trumpa USA nemôžu zvíťaziť. Taliban má vraj okolo 60 tisíc ľudí a dokedy Pakistan nezmení svoju skôr nepriateľskú pozíciu voči Afganistanu, islamisti na žiadne rozhovory neprídu.

Potom je to Jemen, kde americké letectvo je vzdušnou čerpacou stanicou pre letectvo Saudskej Arábie. Tá sa neopránene nazdáva, že mohutné bombardovanie, hlad a epidémie prinúti povstalcov Chusitov sadnúť si za rokovací stôl. Samotný Jemen, v ktorom je takmer 80 % obyvateľstva odkázaných na humanitárnu pomoc, kde je takmer polovica zdravotníckych zariadení zničená alebo nefunguje, môže sa považovať za štát len formálne.

Pri tom stále nie je jasné, načo sem USA vlastne vliezli?

Nakoniec je to Sýria. Operácia proti teroristickému zoskupeniu ISIL je takmer skončená, „kalifát“ je zničený a počet bojovníkov znížený do niekoľko tisíc teroristov, ktorí pôsobia v doline rieky Eufrat a v púšti na hraniciach Sýrie a Iraku. Vo Washingtone sa hovorí, že po záverečnej porážke teroristov si USA môžu zachovať prítomnosť v štáte počas niekoľko rokov.

Autor článku si však myslí, že prezident Donald Trump musí urobiť významný krok a postupne vyvieť vojská zo Sýrie. Spojené štáty vraj nie sú povinné uskutočňovať „stabilizáciu“ štátu, ktorá by znamenala aj stálu prítomnosť vojakov. Vyriešenie politických protirečení v Sýrii je v rukách jej občanov a susedných krajín a nie zahraničnej mocnosti, akou sú USA.

Podľa regnum.ru, 9. 4. 2018

Vyplávala stará schéma Londýna na otravu Skripala

Maria Zacharova z ruského ministerstva zahraničia odhalila britskú schému vo vzťahoch voči Rusku.

Hneď na začiatku Maria Zacharova hovorí, že táto britská schéma je natoľko stará, že sa o nej nedá hovoriť ako o retro, lebo je to už antika. „...koniec 19. storočia. Pozornosť verejnosti bola obrátená na sériu výbuchov v Londýne v rokoch 1883–1885. V médiách sa spustila vlna predpokladov. Tak teda, s verziou, ktorá akoby ukazovala na účasť Ruska k výbuchom, vystúpil, uhádnite kto? Nikdy to neuhádnete! Bol to nemecký politický činiteľ, filozof a podnikateľ Fridrich Engels,“ zdôraznila M. Zacharova a doplnila.

„Bol to jeho článok, ktorý sa nazýval: „Imperátorskí Rusi, skutoční tajní dynamitoví poradcovia“. Uverejnený bol 29. januára 1885 v nemeckých novinách „Der Sozialdemokrat“. Článok je aj vo vybraných spisoch Marxa a Engelsa, vydaných v ZSSR v roku 1961 na str. 195.“

Čo vlastne Engels píše? „Zatiaľ nemám pochybnosť o tom, že londýnske výbuchy sú dielom rúk Ruska. Viac ako pravdepodobne je (Maria Zacharova tu ukázala podobnosť s terajšou „veľkou pravdepodobnosťou“, s ktorou mal byť Rusmi otrávený S. Skripal.), že ich riadila ruská hlava a ruské peniaze.“

Všetkým je jasné, že oficiálne Rusko neustupuje pred nijakými prostriedkami, ak vedú k cieľu. O tom, čo môže urobiť oficiálne Rusko na odstránenie osôb, ktoré mu zavádzajú, s pomocou jedu, „pozor, hovoríme o roku 1885,“ upozorňuje M. Zacharova a pokračuje „dýky a tomu podobných, dostatočný príklad na to dajú dejiny Balkánskeho polostrova za posledných 100 rokov. Tieto výbuchy nastali až príliš vhodne, aby nevyvolali otázku komu sú prospešné?“

Pripomeňme si tiež, že F. Engels vtedy býval v Londýne a stretal sa s najvyššími politickými činiteľmi. Ďalej „treba pripomenúť, že oficiálny Berlín nazýval Engelsa špiónom a požadoval jeho vydanie. No neúspešne,“ dodala Zacharova.

Aké poučenie z toho vyplýva pre dnešok?

Po rokoch sa ukázalo, že vinníkmi vtedajších teroristických aktov boli extrémistické organizácie, ktoré mali širokú sieť buniek v Európe a USA. Polícia našla aj dodávateľov dynamitu, no nikto z nich nemal žiadny vzťah k Rusku.

Na záver Maria Zacharova vyjadrila nádej, že aj súčasný Scotland Yard bude nasledovať tento historický príklad a nepodľahne bezprecedentnému politickému tlaku, ktorý v podstate hádže polená pod nohy skutočným expertom, skutočným policajtom a skutočným vedcom.

Originál tlačovej konferencie: <https://www.youtube.com/watch?v=RGP7OXWBy88>

Zaznamenal Vladimír Mikunda

Čo píšú iní

(Dokončenie zo str. 2)

v súčasnosti prehrá aj Západ,“ povedala v rozhovore. „Samozrejme, všetci veľmi dobre vieme, aký obrovský nátlak robí Európska únia a USA na Rusko. Ale som presvedčená, že všetky tieto snahy budú márne. S Ruskom netreba bojovať, s Ruskom sa treba dohodnúť,“ prízvukovala gruzínska politička.

HSP, 2. 4. 2018 (výňatok)

■ Ukrajinský neonacista podľahol zásahu snajpera

Informáciu o smrti (27. 3. 2018) 19-ročného neonacistu Andreja Kriviča priniesol portál rusvesna s odvolaním sa na sociálne siete ukrajinských príslušníkov ATO.

Podľa nich Andrej Krivič ako dobrovoľník začal v zóne ATO bojovať už vo veku necelých 17 rokov. Netajil sa svojimi sympatiami k nacizmu a k Tretej ríši, dôkazom sú aj štylizované fotografie Kriviča v duchu „a lá Wehrmacht 1941–1943“. Krivič otvorene pózoval s kópiami nacistických insígnií.

Prvou ranou proruský snajper nezasiahol Andreja Kriviča presne. Prvý výstrel rozdrvil Andrejovi Krivičovi rameno, druhá rana ho zasiahla priamo do hlavy.

HSP, 1. 4. 2018 (výňatok)

■ Zomrel holandský Schindler

Vo veku 107 rokov zomrel v Holandsku učiteľ a senátor Johan van Hulst, ktorý počas druhej svetovej vojny zachránil vyše 600 židovských detí.

Johan van Hulst počas vojny pôsobil v Amsterdame ako učiteľ a neskôr riaditeľ cirkevnej školy, ktorej dvor susedil s jaslami zriadenými v objekte, ktorý nacisti a ich kolaboranti využívali ako väznicu pre Židov, kým ich deportovali do koncentračných táborov.

Časť židovských detí sa Johanovi van Hulstovi a ďalším príslušníkom odboja podarilo z jasiel vyniesť cez spoločný dvor a následne umiestniť do holandských rodín, kde boli v bezpečí. Počas prevozu deti schovávali v košoch na bielizeň alebo ich prevážali ako spolujazdcov na bicykli, pričom pri kontrole hliadkam tvrdili, že dieťa je ich. Holandské médiá vo svojich článkoch spomenuli príhodu z roku 1943, keď do školy prišiel inšpektor ministerstva školstva menom Fieringa, ktorý zistil prítomnosť niekoľkých „cudzích“ detí a pýtal sa, či sú Židia. Fieringa svoje zistenie nikomu neoznámil, dodali holandské médiá. Príbeh Van Hulsta a jeho spolupracovníkov sa stal námetom pre film Sussman. Van Hulst často prirovnávali k nemeckému továrnikovi Oscarovi Schindlerovi, členovi nacistickej strany NSDAP, ktorý počas druhej svetovej vojny pred smrťou v koncentračných táboroch zachránil 1 200 Židov. Van Hulst sa v roku 1972 stal nositeľom titulu Spravodlivý medzi národmi. Nositeľom tohto titulu sa v Holandsku stalo vyše 5 000 ľudí. Po Poľsku ide o druhý najvyšší počet takto ocenených. V porovnaní s inými západoeurópskymi krajinami okupovanými nacistami má však Holandsko súčasne aj najvyššiu mieru úmrtnosti Židov počas holokaustu. Niektorí miestni totiž skrývajúci sa Židov nahlasovali úradom, alebo priamo aktívne spolupracovali s nacistami.

Pravda.sk, 31. 3. 2018 (výňatok)

■ V Poľsku reagovali na nápad ustanoviť zástavu OUN-UPA na Ukrajine štátnou

Poľský politológ Marek Serant vyhlásil, že Poľsko jasne zareaguje na iniciatívu ukrajinských poslancov ustanoviť červeno-čiernu zástavu Organizácie ukrajinských nacionalistov – Ukrajinskej povstaleckej armády štátnym symbolom.

„Tento krok sa dá považovať minimálne za prejav totality. Okrem toho to môže zhoršiť komunikáciu medzi štátmi a Poľsko má na to predostatočne možnosti. Môže, napríklad, znížiť spoluprácu v hospodárskej oblasti a odmietnuť podporu Ukrajiny na medzinárodnej úrovni. Taktiež môže zmeniť vzťah k Ukrajincom v Poľsku,“ povedal politológ.

Podľa ria.ru, 29. 3. 2018

■ V Petržalke spomínali na obeť holokaustu

„Nikdy opäť fašizmus! Nikdy opäť vojna!“ Transparent s týmto nápisom pripevnili na dva stromy na cintoríne v bratislavskej Petržalke. Zišli sa tu Židia a viacerí diplomati pôsobiaci na Slovensku. Prišli si uctiť obeť holokaustu počas druhej svetovej vojny.

Objektívnu pravdou však je, že tam boli aj „nežidia“, vrátane editora dvojtyždenníka Bojovník.

S využitím Pravda.sk z 29. 3. 2018

■ Česko, ale aj Slovensko disponuje nervovoparalytickými látkami použitými v Británii

Pre neznalého veci sa to javí možno naozaj ako nezmysel, veď ako by maličké Česko a ešte menšie Slovensko mohlo disponovať takýmito nebezpečnými látkami. Chyba lávky, aj podľa verejne dostupných zdrojov nielen mohlo, ale aj disponuje.

V čase pred 2. svetovou vojnou sa ČSR obávala útoku bojovými otravnými látkami zo strany fašistického Nemecka. V dôsledku toho prebiehal v bývalej ČSR priam horúčkovitý vývoj ochranných prostriedkov, ale aj výroba vlastných bojových otravných látok. Z tohto dôvodu boli na Slovensku vybudované dva závody na výrobu yperitu a to v Žiline a v Zemianskych Kostolánoch, kde bol aj skladovaný.

HSP, 23. 3. 2018 (výňatok)

Viac: <https://www.hlavnespravy.sk/cesko-ale-aj-slovensko-disponuje-nervovoparalytickymi-latkami-pouzitymi-v-britanii-pohlad-profesionala/1358272>

Slovenský štátnik Milan Hodža...

■ Projektoval federáciu stredoeurópskych krajín

V tandeme s Benešom. ...v priestore od Baltu po Egejské more presadzoval federáciu stredoeurópskych štátov, aby spoločne čelili bolševizmu a nacizmu.

Keď Milan Hodža prvého februára 1938 oslavoval šesťdesiatiny... Málokto by sa bol nazdal, že o niekoľko mesiacov nastane súmrak jeho politickej kariéry. Následkom zmätkov počas sudetskej krízy 22. septembra 1938 podal Hodža demisiu. Po prijatí mníchovskej zmluvy a odstúpení pohraničia Nemecku nevidel perspektívu ďalšieho účinkovania v okyptenom Česko-Slovensku a odišiel do zahraničia.

Keď vypukla 2. sv. vojna, pokúsil sa opäť politicky aktivizovať, spolu so Štefanom Osuským vypracoval memorandum o federalizácii nového Česko-Slovenska a v januári 1940 v Paríži založil zahraničnú Slovenskú národnú radu. Nechal sa však počuť, že ani on by nekonal inak ako Tiso v Berlíne a v Bratislave 13. a 14. marca 1939, čím vlastne schválil vznik Slovenského štátu.

Tak sa definitívne odpísal u Beneša, napokon bol nútený opustiť aj V. Britániu a presídliť do USA. Tu propagoval svoj projekt Zväzu stredoeurópskych národov, ktorým sa malo vyriešiť geopolitické oslabenie strednej Európy. Výsledky druhej svetovej vojny však Hodžovu víziu zabezpečenia nezávislosti menších národov odložili na neurčito.

Slovenské národné noviny 8/2018 (výňatok)

Na Slavíne bola...

(Dokončenie zo str. 1)

vu pred hrdinstvom padlých sovietskych vojakov, slovenských a českých vlastencov“. A dodal, že „sme vďační slovenskej vláde a občanom za dôstojné zachovávanie spomienky na padlých 63 517 červenoarmejcov a za starostlivé úsilie o vojenské hroby“.

Mimoriadne dôležité boli slová, „teší nás, že medzi Ruskom a Slovenskom niet rozdielu pri hodnotení udalostí tých rokov. Vyznávame zhodnú pravdu o 2. sv. vojne, o jej hrdinských i desivých stránkach. Našou najdôležitejšou úlohou je zachovať túto historickú pravdu pre budúce generácie“.

Andrej Danko na začiatku riekol, že „do Bratislavy prichádza jar vždy 4. apríla. Je tomu tak už 73. rokov“ a poohliadol sa, ako ňou historicky prichádzala sloboda. „Za to, že môžeme slobodne dýchať, vďačíme aj ľuďom, ktorí spia svoj spánok na Slavíne. 6 845 hrdinov Červenej armády tu odpocívajú ďaleko od svojich domovov a blízkych. Napriek tomu nie sú tu cudzincami! Sú vo svojej vlasti. Pre slovenský národ ostanú vždy ľuďmi, ktorí obeťovali to najcennejšie za našu slobodu...“.

V ďalšom sa A. Danko venoval aj súčasným politickým pomeroch vo svete, čo vyjadril silnými slovami sebavedomého občana. „Sme suverénny štát, preto naše postoje budú vždy také, aby chránili v prvom rade záujmy občanov Slovenskej republiky.“

Juraj Droba jasne uviedol, že „dnešný pietny akt je pripomienkou oslobodenia nášho hlavného mesta spod šesťročnej nacistickej okupácie“ a dodal. „...vieme, že tu nestojíme preto, aby sme si pripomínali nenávisť, ktorou sa vojna začala a živili ju v sebe, ale preto, aby sme sa poučili a nedopustili hrôzy, ktoré 2. sv. vojna priniesla. História má mocnú pamäť, ale ak národ začne zabúdať a opäť stratí ľudskosť v sebe, násilie, smrť a nenávisť sa vrátia ešte silnejšie.“

Poslednou vetou si bratislavský župan určite získal aj prítomných ruských hostí: „Vážení pozostali,

dovoľte, aby som sa ešte raz poďakoval vašim otcom a dedom, ktorí tu ležia a oslobodili Bratislavu. Očeň spasibo!“ A získal za ňu úprimný potlesk.

Pavol Sečkář naznačil, že oslobodenie Bratislavy vnímali pre seba strategicky aj Nemci, ktorí ju vyhlásili za pevnosť na Dunaji a chceli ju udržať za každú cenu.

Oficiálni účastníci pietneho aktu položením kytíc a vencov vzdali hold našim osloboditeľom, ktorí sa pred 73 rokmi zaslúžili o to, že Bratislava sa zaradila medzi šťastné európske metropoly, ktoré sa nadobro zbavili fašistického jarma a mohli ďalej kráčať v ústrety mierovým časom. Žiaľ, bratislavská verejnosť, až na pri-



Momentka z kladenia vencov. Štyria v Bratislave žijúci priami účastníci bojov s fašizmom sedia vpredu vľavo od vencov.

V ďalšom poukázal, že oslobodzovanie ČSR trvalo osem mesiacov, že u nás najťažšie boje prebiehali na Dukle, pri Dargove, L. Mikuláši a na Polome, pri Kameníne i v Bratislave a že zásluhu na týchto víťazstvách majú Červená armáda, Rumunská kráľovská armáda a 1. čs. armádny zbor v ZSSR. Poukázal tiež na to, že po ustupujúcich nemeckých vojskách zostalo 105 vydrancovaných, vypálených obcí, zničené mosty, železnice, vodárne, zamínované objekty a cesty. Ale aj hroby nevinných starých ľudí, žien a detí.

Pripomínajme si zločiny nacistov

Popoludní 4. apríla pokračovala pietna spomienka na oslobodenie Bratislavy (ako ukončenie bojov) v centre nášho hlavného mesta, pri pomníku Víťazstva na Námestí Eugena Suchoňa, organizovaná primátorom Bratislavy a OblV SZPB Bratislava.



Po dlhých, predĺžených rokoch sa konečne na Slavíne ukázali aj deti. Žiaľ, my sa nemáme čím pýšiť. Tieto k nám pricestovali z Moskvy na medzinárodnú hudobnú súťaž a v jej rámci nám ukázali, ako si vážia slobodu, ktorú nám ich dedovia a pradedovia priniesli. Pri pohľade na nich sa musíme zamýšľať, v čom sa ako stredo-európski Slovania líšime do tých východoeurópskych. A či je to naozaj až tak vidieť?

bližne tri desiatky osôb, prevažne členov SZPB, oslavy svojho oslobodenia takmer ignorovala.

Oslobodzovanie Bratislavy

V stredu 4. apríla ráno sa oslobodzovacie boje postupne preniesli do centra mesta smerom od Račianskej, Vajnorskej a Trnavskej cesty. Okolo obeda sa strieľalo v Starom Meste. Do 16. hodiny však červenoarmejci vyčistili návršie s hradnými ruinami, kde sa zakuklili Nemci. Osloboditeľské vojská potom pokračovali smerom na Patrónku a Karlovu Ves. Súčasne Nemcov a Maďarov vytlačili z Petržalky.

„2. ukrajinskému frontu osloboditeľov velil maršal Rodion Jakovlevič Malinovskij. Názov ulice nesúcej jeho meno bol v Bratislave v 90. rokoch zrušený a zlikvidovali mu aj pamätnú tabuľu – bez náhrady. Na bojoch sa podieľala aj Dunajská vojenská riečna flotila, ktorú viedol kontraadmirál Gregorij Nikitič Cholost'akov, a 2. tankový pluk Rumunskej kráľovskej armády. Na opačnej strane stála okrem 6. armády hitlerovského Nemecka aj 3. armáda szalasiovského Maďarska, domobrana bratislavských Nemcov, ktorí sa dnes sťažujú, že boli po vojne vyhnaní zo svojej starej vlasti a v súčinnosti s SS aj agilní príslušníci Hlinkovej gardy. Tej gardy, ktorej uniformu imitujú na svojich zrazoch členovia jednej zo súčasných parlamentných strán – ĽS NS. Kotlebovci sa nehavia, keď naďalej vychvaľujú fašizoidný režim na Slovensku a spochybňujú spoluúčasť jeho predstaviteľov na zločinoch 2. sv.

vojny,“ pripomenul v prihovore predseda OblV SZPB Bratislava Martin Krno.

„Zachovajme si svoju hrdosť, nezávislosť, chladný rozum a horúce slovanské srdce legendárneho Danka od Maxima Gorkého. Srdce, ktoré nezabúda, že k nám prišla ťažko vydobytá sloboda z Východu,“ vyzval účastníkov M. Krno.

Až nečakane rýchla bojová operácia v Bratislave si okrem tisícky

Spravodajstvo takmer o ničom

Téma oslobodenia Bratislavy 4. 2018 sa okrajovo objavila v Správach RTVS na Jednotke a v Správach a komentároch na Dvojke. Lenže ani jedna z týchto relácií sa téme skutočného oslobodenia hlavného mesta SR nevenovala vôbec a ani pietnym aktom. Čiže RTVS spravodajsky vôbec nezaujímal čo počas pietnych aktov zaznelo, nehovoriac o tom, že aj obraz by si musela vymyslieť (Nakrútila si len kladenie venca P. Pellegrinnim na prázdnom Slavíne.). V podstate sa teda „verejnoprávna“ téma oslobodenia Bratislavy spred 73 rokov nevenovala vôbec.

Jednotka svoje „spravodajstvo“ obohatila o aktuálnu informáciu v akom stave sa nachádza zámysel vybudovať pod monumentom Slavína múzeum, Dvojka sa v Správach a komentároch porozprávala s údajným odborníkom na extrémizmus Radovanom Braníkom, ktorý povedal, že to, čo sa nazýva bojom proti fašizmu, je vraj „už natoľko sprofanovaná téma a tak často ju používajú nedôveryhodní politici, že sa míňa účinkom“.

Na otázku moderátorky, „čo je boj proti fašizmu v skutočnosti,“ riekol, že už samo o sebe je to problém, lebo „fašizmus je niečo, akýsi vývoj v spoločnosti, ktorý smeruje k postupnej devastácii a rozloženiu demokratického systému a ak bojujete proti fašizmu už máte problém lebo fašizmus a fašizácia spoločnosti prebieha.“

A na tom, hoci ich rozhovor pokračoval, sa aj tá minimálna spojitosť s oslobodením Bratislavy pre Dvojku skončila. Nuž asi majú pravdu hlavnespravdy.sk, keď 6. 4. napísali, že „V RTVS panuje anarchia mladých pracovníkov. Čím menej sú vzdelaní, tým viac sú sebavedomí.“ A pravdu má jeden z veľkých režisérův v dejinách slovenskej televízie Martin Petrenko, ktorý kedysi vyslovil geniálnu myšlienku: „Režirovať môže každý, ale je to vidieť!“ Čiže aj redaktorom spravodajstva môže byť každý, ale je to tiež vidieť! Alebo aj nevidieť, ako to bolo aj v prípade tohto spravodajstva.

Spracovali V. Mikunda a V. Dobrovič, snímky autori



Každoročne nás pri príležitosti výročia oslobodenia Bratislavy a na Deň víťazstva nad fašizmom navštívia členovia partnerskej veteránskej organizácie z Moskvy. Tentoraz to boli genmjr. V. I. Romanenko (tretí vľavo) a plk. D. A. Babijčuk (druhý vpravo). Osobne ich privítal predseda SZPB P. Sečkář (tretí vpravo). Stretnutia sa zúčastnili aj predstaviteľ veľvyslanectva RF N. S. Ryžov (prvý zľava), tajomník ÚR SZPB V. Longauer (prvý vpravo) a vedúci organizačného oddelenia Z. Marton (druhý vľavo).

„Nikdy opäť fašizmus! Nikdy opäť vojna!“

Transparent s týmto aktuálnym odkazom pre súčasnosť dominoval 29. marca 2018 pietnej spomienke na obeť koncentračného tábora v bratislavskej Petržalke.

Pôvodne to mal byť pracovný tábor, v ktorom mali židovskí väzni stavať obranný val proti postupu Červenej armády. Otroctvo v tábore bolo spojené s podvýživou, chorobami a nakoniec aj s nacistickým vraždením. Deportovali sem približne 2-tisíc Židov. V páchaní ohavných zločinov Hitlerovci v Engerau, ako sa vtedy Petržalka volala, nezaostávali za tým, čo sa dialo, napríklad, v ich pekle v Auschwitz. Aj keď tu nepostavili plynové komory, vraždenie bolo na dennom poriadku. Väzňov zabíjali za malé prehršky. Niekedy šetrili náboje a hlavy im robili krompáči.

Masový hrob v Petržalke je tretí najväčší na Slovensku po Nemeckej a Kremničke, leží v ňom 497 obetí. Zahynuli vyčerpaním, na choroby, zamrznutím, pochovaním zaživa, zastrelením od začiatku decembra 1944 do konca marca 1945. Posledných asi 80 obetí zahynulo na Zelený štvrtok a na Veľký piatok roku 1945, keď bol tábor evakuovaný a jeho väzňov vyhnali na záverečný pochod smrti smer Mauthausen.



-vič-

Čriepky histórie. Nezabudneme!

Tohtoročný 31. január bol pre niektorých študentov Táboreského súkromného gymnázia niečím nezvyčajný. Inak každoročne znamená poločnú klasifikáciu, no tentoraz nám priniesol aj vedomostné obohatenie, veľa podnetov na zamyslenie a nemalé množstvo životných rád a skúseností, ktoré nám boli odovzdané so snahou otvoriť našej generácii oči.

Na stoličky nás posadila zvedavosť a očakávanie, čo prinesie beseda s pamätičkou. Keď potom táto milá a krehká žena prekrčila prah jednej z našich tried, ani vo sne by nám nenapadlo, akého divokého a desu plného príbehu bola súčasťou.

Úvodné ospravednenie Ernestíny Švorcovovej (rodenej Pätoprstej), že bude rozprávať „českoslovenčinou“, v sebe nieslo nostalgiu minulých čias, hoci táto reč mala základ len v jej slovenskom pôvode a v dlhodobom pobyte na českom území.

Pani Švorcová si spomínala na otca – veľkého vlastenca a bojov-

nika za slobodu. Na matku, statočnú a milujúcu ženu a na dvoch nevlastných bratov, ktorí museli prejsť chrabrosť v najťažších časoch. Jedna spomienka striedala druhú, historika zážitkov. Zo samej túžby podeliť sa o tieto čriepky občas hovorila v zvláštnych súvislostiach. No len čo sme sa riadne započuli, dokázali sme uchopiť niť, ktorá spájala celý príbeh. Na prvý pohľad nijako spolu nesúvislé udalosti sa v momente menili na úzko prepojené celky.

Každý z okamihov mal nejaké svoje kúzlo. Ľudia, o ktorých sme sa mohli dočítať iba v učebniciach,

nasadzovali v tých strašných časoch krk, aby mohli ochrániť svoju slobodu a práva, zrazu už neboli



Michaela Kuteliová, ZŠ s MŠ Štefana Žáryho

len niekoľkými textovými riadkami. Prostredníctvom pani Ernestíny Švorcovovej sa pred nami zhmotňovali jednotliví aktéri i situácie. Hrdinská postava otca malej Er-

nestíny, ktorá pomáhala odboju, schovávala partizánov v provizórnom podzemnom bunkri na záhrade, dostáva v našich predstavách tvary a tvár. Pani Ernestína sa nám pred očami mení na to malé dievčaťko, ktoré s dedkom prepašovalo zbrane v košičku s chryzantémami priamo pod nosom nacistických vojakov. Od napätia človek takmer nedýcha, keď spomína ako jej mierili zbraňou do chrbta a ona ich viedla na povahu s pocitom, že tu sa jej životná cesta skončí. Pani Švorcová tu však stále stojí, len brada sa jej trochu trasie. Všetko to na ňu znova dolieha. Všetka tá úzkosť, bolesť, strach.

V jednej chvíli zdvihla dva prsty v znaku víťazného „V“. Nechápali sme – víťazstvo? No náhle sa jej tela zmocnila triaška, až nás to vyľakalo. „Ospravedlňujem sa, ale dodnes sa ma zmocní hrôza keď toto niekto ukáže,“ riekla a opäť

to zapokovala. Hlas sa jej lámala: „Zakaždým mi to pripomenie to „V“, ktoré mala na svojom čele lokomotíva, smerujúca do koncentračných táborov.“

Keď sa po vojne vydala hľadať brata a otca do Osvieňimu mala sedemnášť. Povedala nám ako to bolo. Čo videla. My sme ju počuli, ani sme nedýchali. Niektorí krivili ústa, tým citlivejším sa oči zaliali slzami. Nenašla ich. Ani ich telá a ani miesto, kde by mohli byť pochovaní.

Čo si vziať z tohto rozprávania? Azda, že to najcennejšie, čo človek má, je život. Samotná pani Švorcová nás žiadala, nech nikdy nezapudeme na tú hroznú kapituláciu našich dejín. A nech jej posolstvo pošleme ďalej. Nech už tomu počneme desu nedovolieme vyjsť na svetlo sveta.

Napísali Kristýna Chalupská, Romana Koubová a Petr Milichovský



V Žarnovici opäť so slávnostnou akadémiou

Dňa 29. marca sa v sále doľného kaštieľa v Žarnovici konala za účasti členov ZO SZPB a zástupcov mesta slávnostná akadémia pri príležitosti 73. výročia oslobodenia.

Práve v tento deň zomierali v našom meste mladí rumunskí vojaci, ktorý bol posledným dňom nacistickej poroby Žarnovici. Po mesačnej oslobodzovacej snahe sa im konečne podarilo prejsť cez riekku Hron, keď fašistami zničený most nanovo postavili ruski ženisti.

Práve v dnešnej dobe je po-

trebné zdôrazniť mladým, ktorí o vojne len počuli, lebo žijú v mieri 73 rokov, aká bola a aká je vojna. Je na nás, na staršej generácii, odovzdávať spomienky

našich rodičov a starých rodičov. Okrem slovných príspevkov nám počas akadémie spestril program svojim hudobným vystúpením aj kolektív ZUŠ zo

Žarnovici. Na harmonike nám krásne hral Jordan Žufka.

Po akadémii sme položili vence a kytičky, zapálili kahance obetiam nám počas akadémie spestril program svojim hudobným vystúpením aj kolektív ZUŠ zo

Mária Štefková, snímka Anna Bencatová



Mesto plné vojakov

Mesto Galanta a Klub vojenskej histórie Mor ho zorganizovali 24. marca 2018 celodenné podujatie pri príležitosti 73. výročia oslobodenia mesta Galanta.

Na námestí bolo vystavených viacero kusov historickej vojenskej techniky, na železničnej stanici sa uskutočnila rekonštrukcia zatknutia francúzskeho partizána a poobede sa členovia SZPB stretli pri pamätníku SNP na pietnom akte. Slávnostný príhovor predniesol primátor Galanty Peter Paška.

Ľudia sa tak na jeden deň mohli vrátiť späť v čase a pripomenúť si posledné dni bojov

druhej svetovej vojny a priebeh oslobodenia Galanty. Mesto bolo plné vojakov, v parku neogotického kaštieľa sa ozývali výbuchy a strelba. Nad hlavami partizána a poobede sa členovia SZPB stretli pri pamätníku SNP na pietnom akte. Slávnostný príhovor predniesol primátor Galanty Peter Paška.

Ľudia sa tak na jeden deň mohli vrátiť späť v čase a pripomenúť si posledné dni bojov

mohli vidieť aj to, ako to prebiehalo počas vojny v zázemí.

Oslobodzovanie regiónu v roku 1945 sa začalo počas veľkonocných sviatkov. Na Kvetnú nedeľu 25. marca začali vojská

2. UF maršala Malinovského mohutnú ofenzívu, známu ako Bratislavsko-brnianska. Galanta bola oslobodená 31. marca 1945 ako prvé mesto v terajšom trnavskom regióne.

Alexandra Müllerová



Stretnutie, ktoré nám bolo poctou

Členovia ZO SZPB v Ponikách už dlhodobo prejavujú záujem o mladú generáciu Poničanov. Spolupráca so ZŠ s MŠ Štefana Žáryho začala už v minulosti, no intenzívnejšie aktivity začali práve pod vedením predsedníčky Márie Magnovej.

V minulom školskom roku odbojáři žiakov 7., 8. a 9. ročníka pozvali na poznávaciu exkurziu k vápennej peci do Nemeckej, na hrad v Slovenskej Lúpeči a aj do Pohronskeho Bukovca. Tento rok nás navštívili osobne a pri-

vedli so sebou aj vzácnu návštevu – priameho účastníka SNP a partizánskych bojov na strednom Slovensku Vladimíra Strmeňa. Ten napriek generačnému rozdielu žiakov natoľko upútal, že mnohí počúvali jeho zážitky

so zatajeným dychom. Osobitne po vyzroprávaní autentických dojmov a príbehov zo Španej Doliny, Richtárovej a iných lokalít sa žiaci zaujímali aj o výzbroj, o osudy rodinných príslušníkov a o dosah vojny na samotného hrdinu. Pán Strmeň svoje vystúpenie oživil aj významným spevom a hrou na harmonike.

Michaela Kuteliová, ZŠ s MŠ Štefana Žáryho



Spoločná fotografia víťazov s M. Pregom a M. Lukáčom.

„Medzníky...“ v Stropkove

Dňa 27. 3. 2018 sa v Sobrance uskutočnilo okresné kolo 2. ročníka súťaže „Medzníky 2. svetovej vojny“ žiakov 9-tych ročníkov 10-tich základných škôl okresu a žiakov 8-ročného gymnázia.

Súťaž bola pod dozorom poroty predsedu oblastného výboru SZPB v Michalovciach Miroslava Pregu a učiteľov dejepisu z uvedených škôl. Víťazom sa stalo družstvo osemročného gymnázia zo Sobrance,

ktoré tím obhájilo prvenstvo z minulého 1. ročníka.

Tri víťazné družstvá boli ocenené diplomom a pohármi, ostatné diplomami za účasť. Oblastný výbor SZPB okrem toho pozval účastníkov súťaže na majový poznávací zájazd na bojisko Karpatsko-duklianskej operácie v Duklianskom priesmyku, na návštevu tamojšej vyhliadkovej veže a prehliadku expozície VHM vo Svidnicku.

Konštatajme, že vedomosti žiakov sú na strednej dobrej úrovni.

Marián Lukáč

73. výročie Májového povstania české

Posledným v rade protifašistických povstaní, ku ktorým došlo v Európe od leta 1943 do jari 1945, sa stalo Májové povstanie českého ľudu. Došlo k nemu v situácii, keď postupná kapitulácia nemeckých vojsk na západnom fronte, preniknutie prvých jednotiek americkej armády na územie západných Čiech (18. 4.), bojová činnosť vojsk Červenej armády, rumunských vojsk a 1. čs. armádneho zboru na území Moravy, správy o smrti A. Hitlera a dobytí Berlína Červenou armádou (2. 5), vyburcovali českých vlastencov k uskutočneniu povstaleckých akcií.

Rýchly spád vojnových udalostí v posledných dňoch 2. svetovej vojny v Európe však predbehol organizačné prípravy povstania. Neexistoval centrálny politický ani vojenský orgán, ktorý by koordinoval prípravy a riadil povstalecké sily na celom okupovanom území Česka. Ustanovujúce zhromaždenie Českej národnej rady, zloženej zo zástupcov moravskej odbojovej organizácia Rada troch, ilegálnej Ústrednej rady odborov a štvrtého dočasného vedenia Komunistickej strany Československa, sa zišlo až 30. 4. 1945. Prípravy ozbrojeného povstania mala zabezpečovať vojenská komisia Českej národnej rady vedená kpt. Jaromírom Nechanským. Okrem nej sa vojenskými prípravami na povstanie zaoberali aj pražské vojenské veliteľstvá Alex (na čele s gen.

leckých skupín a partizánskych oddielov, v ktorých na konci apríla 1945 pôsobilo približne 8000 osôb.

Ako prvé vypuklo 1. mája povstanie v Přerove. Pod vplyvom správ o blížiacich sa osloboditeľských vojskách a blízkom konci vojny sa jeho obyvatelia začali zhromažďovať na uliciach, strhávať nemecké nápisy, vyvesovať československé a sovietske zástavy. V meste sa ujal moci revolučný národný výbor, **začalo sa odzbrojovanie nemeckých vojakov ustupujúcich pred Červenou armádou.** Správy o povstaní sa rýchlo šírili do okolia Přeova. Vo viacerých obciach dochádzalo k odzbrojovaniu nemeckých a maďarských vojakov a z ilegality vystupovali národné výbory. V samotnom Přeove sa však v popoludňajších hodinách

aj na ostatné okupované územia Moravy a Čiech. **2. mája** partizáni oslobodili Velehrad a v nasledujúcom dni Vizovice. V ten istý deň štrajkom robotníkov železničných dielní a zhromažďovaním sa obyvateľov na námestí a uliciach začalo povstanie v Nymburku. Správu mesta prevzal revolučný národný výbor, ktorý vstúpil do rokovania s veliteľom nemeckej posádky, aby odvrátil jej zásah proti obyvateľstvu. Podobný priebeh mali aj udalosti v Poděbradoch. Aj tam veliteľ nemeckej posádky pod tlakom vývoja udalostí súhlasil, aby revolučný národný výbor prevzal správu mesta a povolil manifestácie pod československými zástavami. Už na druhý deň ale boli proti manifestantom nasadené tanky a na železničnej stanici došlo k streľbe jednotky SS proti robotníkom. Po správach o udalostiach v Poděbradoch došlo k podobným akciám povstaleckých síl v Chlumci nad Cidlinou, Novom Bydžove a Jičine.

3. mája vypukli nepokoje v Rakovníku, ale nemeckej posádke sa situáciu v meste podarilo zvládnuť. Ten istý deň začali povstalecké akcie v Podkrkonoší – v Chuchelne, Semilách, Železnom Brode, Turnove, Jilemnici, Starej a Novej Pake. Zachvátili obce semilského, časť jabloneckého a severnú časť jičínskeho okresu.

4. mája protinemecké akcie prepukli v rade ďalších miest. Najznámejším z nich sa stalo povstanie vo Vsetíne, ktoré v súčinnosti s partizánskou brigádou Jána Žižku z Trocnova začalo v ranných hodinách 4. mája útokom povstalcov na miestnu posádku. Po príchode nemeckých posíl sa v popoludňajších hodinách aj toto miestne povstanie dostalo do kritickej situácie. No jeho potlačeniu zabránil príchod jednotiek 1. čs. armádneho zboru, ktoré Vsetín v podvečer toho istého dňa oslobodili.

V ranných hodinách **5. mája** povstali obyvatelia Plzne, správu mesta prevzal Revolučný národný výbor a ráno nasledujúceho dňa do mesta vstúpili jednotky americkej armády. Inak sa vyvíjala situácia v Prahe, v ktorej sa nachádzala tridsaťtisícová nemecká vojenská posádka. **5. mája o 12. 33 hod. zaznela výzva pražského rozhlasu o pomoc pri jeho obrane.** Vzápätí sa v uliciach okolo rozhlasu rozpúťali prvé boje. Okolo 14. hod. začala pôsobiť Česká národná rada, ktorá vyhlásila prevzatie vládnej a výkonnej moci na území Čiech, Moravy a Sliezska. V približne rovnakom čase začalo činnosť vojenské veliteľstvo Veľkej Prahy na čele s gen. Karлом Kutlvašerom. Povstalci obsadili rozhlasové sta-



Povstanie v Nymburku 2. 5. 1945.

nice, väčšinu pražských mostov a dôležitých závodov. V rukách nemeckých vojsk zostali Hradčany a niektoré väčšie vojenské objekty s príslušnými priestormi, prevažne na západnom brehu Vltavy. V neskorých večerných hodinách rozhlas odvysielal výzvu ku kapitulácii nemeckých jednotiek, ktorú podpísal gen. Kutlvašer spolu s predsedom vojenskej komisie Českej národnej rady kpt. Nechanským. Počas noci z 5. na 6. mája v uliciach Prahy vyrástlo takmer 1600 barikád. **6. mája** sa k Prahe z jej okolia začali sťahovať jednotky SS, no ich postup spomaľovali akcie ozbrojených povstalcov z miest a dedín, cez ktoré museli prechádzať. Ich generálny útok proti mestu začal 7. mája. V tom istom dni v Remeši došlo k podpísaniu aktu o bezpodmienečnej kapitulácii nemeckých vojsk. Hitlerov nástupca veľkoadmirál Karl Dönitz o podmienkach kapitulácie informoval veliteľov všetkých skupín armád a zároveň nariadil presunúť vojská z východného frontu „čo najrýchlejšie na západ a v prípade potreby sa cez Sovietskú zónu presunúť akúkoľvek nepriateľskú činnosť voči Anglo-Američanom a vzdať

sa im.“ Na ceste do amerického zajatia však pre nemalú časť vojsk Schörnerovej skupiny armád Stred bola veľkou prekážkou povstalecká Praha. Prechod cez ňu bez porážky povstalcov nebol možný. Sústredený nápor jednotiek SS prisunutých z mimopražských posádok vrcholil **8. mája** prienikom z Karlína do centra mesta. V ranných hodinách toho istého dňa začali Prahu opúšťať jednotky 1. pešej divízie Ruskej oslobodeneckej armády gen. A. A. Vlasova, ktoré sa počas presunu do americkej zóny v priebehu 6. a 7. mája zapojili do bojov na strane povstalcov. **V tejto pre povstalcov kriticky sa vyvíjajúcej situácii došlo o 16. hod. medzi Českou národnou radou a gen. Rudolfom Toussaintom, veliteľom jednotiek wehrmachtu nachádzajúcich sa v meste, k podpísaniu protokolu „o forme kapitulácie nemeckých jednotiek v Prahe“.** V podstate však nešlo o kapituláciu nemeckých jednotiek v pravom zmysle slova, ale o spôsob ich odchodu z Prahy pred blížiacou Červenou armádou, ktorá vojskami 1., 4. a 2. ukrajinského frontu od 6. mája uskutočňovala Pražskú operáciu. Protokol



Občania Přeova odstraňujú nemecké nápisy. 1. 5. 1945.

Františkom Slunéčkom) a Bartoš (na čele s pplk. Františkom Bürgerom). Zatiaľ čo v Prahe Česká národná rada a vojenské veliteľstvá ešte len začínali svoju činnosť, na viacerých miestach, najmä v blízkosti východného frontu, už živeľne vznikali prvé ohniská povstania. Mnohé z nich začínali manifestáciami v duchu 28. októbra 1918 a preberaním moci v mestách a obciach revolučnými národnými výbormi. Podľa údajov publikovaných českými historikmi demonštrácie proti okupantom a iné protinacistické akcie boli zaznamenané na 978 miestach (vyvesovanie zástav, odstraňovanie nemeckých nápisov, ničenie orientačných tabúl, manifestácie na oslavu oslobodenia, protestné akcie proti prítomnosti nemeckých okupačných úradov a pod.). Radikálnejšiu formu predstavovali robotnícke štrajky, ale najmä bojové akcie miestnych ozbrojených povsta-

nemeckým jednotkám podarilo povstanie potlačiť a obnoviť kontrolu nad mestom. Povstanie v Přeove nezostalo bez reakcie veliteľa zoskupenia nemeckých vojsk nachádzajúceho sa na Morave a v Čechách. Už 2. mája veliteľ skupiny armád Stred maršal Schörner vydal rozkaz, v ktorom uviedol: „*Buričské živly vyvolali 1. 5. v Přeove nepokoje, ktoré neboli v zárodku udusené s tvrdosťou absolútne nutnou a mnou opätovne požadovanou. V dnešnej situácii je vhodný každý prostriedok, aby sa zabránilo vzplanutiu povstaleckého hnutia. Nesmieme teraz ukázať žiadnu slabosť a zakročiť bezohľadne proti každému ohnisku nepokoja. Účastníkov je nutné decimovať. Rovnako zakročiť proti slabochom a váhavcom vo vlastných radoch, ktorí v tejto hodine sklamú.*“

Spontánne vystúpenia proti nemeckým okupantom sa v nasledujúcich dňoch rozširovali



Boj o rozhlas.

ého ľudu



umožňoval nemeckým vojskám ústup z Prahy s tým, že svoje ťažké zbrane ponechajú na okraji mesta a ostatné zložia pred prekročením línie amerických vojsk. Aj keď boje na viacerých miestach mesta ustali, jednotky SS v nich naďalej pokračovali najmä na Pankráci a juhozápadných okrajoch Prahy smerom na Smíchov. Ich definitívnu porážku priniesol až príchod prvých útvarov vojsk 1. ukrajinského frontu maršala I. S. Koneva, ktoré vstúpili do Prahy okolo štvrtej hodiny ráno 9. mája. Do večera 9. mája do Prahy dorazili aj rýchle skupiny 2. a 4. ukrajinského frontu.

Pražské povstanie predstavovalo vyvrcholenie Májového povstania českého ľudu. Aj po jeho skončení, napriek ustanoveniam aktu o bezpodmienečnej kapitulácii nemeckých vojsk, podpísaného 7. mája 1945 v Remeši a ratifikovaného 8. mája v berlínskom Karlshorste, naďalej dochádzalo k bojom povstaleckých bojovníkov a partizánov s jednotkami Wehrmachtu a SS, snažiacimi sa vyhnúť zajatiu Červenou armádou prechodom na územie oslobodené americkou armádou. Posledným z nich bol boj, ktorý sa odohral 11. mája v okolí Milína po tom, čo nemeckí vojaci postrieli partizánskych parlamentárov. Ukončil ho až príchod sovietskych jednotiek, ktoré odpor nemeckých jednotiek zlikvidovali o druhej hodine dňa 12. mája.

O počte aktívnych účastníkov Májového povstania českého ľudu, ako aj obetí, ktoré si v jeho priebehu vyžiadali boje s nemeckými okupantami a nacistické represie voči civilnému obyvateľstvu, je možné nájsť rôzne údaje. Najčastejšie sa uvádza, že na povstaní sa v dňoch od 1. do 12. mája 1945 aktívne podieľalo celkom 130 000 osôb, v Prahe padlo vyše 2 000 povstaleckých bojovníkov a na ostatnom území Čiech a Moravy zahynulo ďalších 6 až 8 tisíc osôb.

Jozef Bystrický z VHÚ, snímky VHA Bratislava

HISTÓRIA ZNÁMA AJ NEZNÁMA

„Mŕtvy“ ukradol tank

Došlo k tomu v roku 1942, keď sa odohrávali boje v blízkosti Voroneže. Červená armáda ustupovala pod tlakom nacistov. Behom ustupovania sa jej strácali tanky.

22-ročný veliteľ poručík Semjon Konovalov riadil tank KV (Kliment Vorošilov), čo bolo obrovské obrnené vozidlo, oprávnené považované za pýchu sovietskej armády. Keď jeho KV poškodili, Konovalov sa rozhodol, že ho opraví a potom doženie armádu. Lenže počas opravovania sa k nemu priblížili nemeckí vojaci. Posádka útok prvých nemeckých obrnencov odrazila, potom však dorazili hlavné sily nacistov.

Začal sa boj. Nacisti niekoľkokrát zaútočili, ale nakoniec sa dali na ústup. Stratili tu 16 tankov a dve obrnené autá a pritom ani nepochopili, že bojujú proti jedinému tanku (Podobne známy príklad je aj z boja o Leningrad, kde sovietsky KV-1 poručíka Zinovija Kolobanova zničil v jednom boji 22 nemeckých tankov. Po boji sa na jeho veži narátalo vyše 20 zásahov.)

Keď tankistom, ktorí zostali nažive, došla munícia, odišli. Niekoľko dní jednotka Konovalova blúdila okolím. Minulo sa jej jedlo. Do dediniek červenoarmejski nechodili, ale optimizmus nestrácali. Potom sa na nich usmialo obrovské šťastie...

Na ceste stál tank PzKpfw III. Jeho posádka nič netušila a pokojne sa zabávala. Konovalovci zaútočili a tank ukoristili. Čoskoro na to sa im podarilo prebiť ku svojej armáde.

Keď sa Konovalov vrátil na nemeckom tanku, spočiatku ich považovali za špiónov, potom sa ale hnev zmenil na radosť.

Vyšlo najavo, že prieskumné jednotky sa vydali po ňom pátrať. Našli zvyšky jeho tanku a tak si mysleli, že padol počas boja.

Semjon Konovalov dostal v roku 1943 titul Hrdina Sovietskeho zväzu a žil do roku 1989.

Podľa Sputnik



Sovietsky tank KV-1.



Panzerkampfwagen III.

Viete, že...?

...pojem „banderovci“ ako prvý na svete použil taliansky časopis „Národ na pochode“ 15. 4. 1939, keď konštatoval ideový rozkol v Organizácii ukrajinských nacionalistov (OUN) na dve frakcie?

Liberálne umiernení veteráni, stúpenci Andreja Meľnyka, tvorili meľnykovskú frakciu (OUN-M, čelnými predstaviteľmi boli Meľnyk, Baranovskij, Suško a Ctiborskij) a mladí radikálni extrémisti, stúpenci Stepana Banderu, banderovskú frakciu (OUN-B, na čele s Banderom, Steckom a Šuchevyčom).

V podstate išlo o vyvrcholenie vnútorného mocenského boja, ktorého počiatky siahajú do obdobia konca 1. sv. vojny, keď desaťtisíce Ukrajincov rôznych sociálnych vrstiev, politických, nacionalistických smerov, hnutí a doktrín emigrovali do okolitých štátov, vrátane Československa.

...francúzsky maršal Ferdinand Foch sa pokojne mohol živiť prorockom?

Dokazuje to táto veta: „Toto nie je mier, toto je prímerie na dvadsať rokov.“ Vyslovil ju po podpise Versailleskej zmluvy, ktorou sa oficiálne skončila prvá svetová vojna.

Ak je človek hoci aj priemerný počtár, poľahky si zráta koľko je 1919 + 20. No a v roku 1939 sa začala 2. svetová vojna. Aj preto sa Fochovým slovám dodnes hovorí, že boli prorocké.

Ferdinand Foch bol najvyšším veliteľom spojeneckých armád a v novembri 1918 prijal nemecké prímerie. Po polročnom dohadovaní sa na konečnej podobe Versailleskej zmluvy vyhlásil, že nie je dobrá a tvrdil, že zachovať Nemecko ako jednotný štát sa môže v budúcnosti vypomstiť. Aj v tomto sa jeho slová potvrdili.

...Mata Hari mohla mať úplne inú kariéru?

Holandská tanečnica sa do histórie zapísala ako nemecká špiónka v časoch 1. svetovej vojny, ktorá využívala svoje pôvaby, povolanie a sex ako krytie. Jej osud bol ukončený popravou 15. októbra 1917. Lenže aj to bola zhoda okolností.

Ako každé dievča, aj Margaretha Geertruida MacLeodová chodila do školy. Problém nastal, keď sa do nej zbláznil riaditeľ, ktorého napokon zvedla a školské lavice musela ihneď opustiť. Pôvodne študovala odbor, ktorý ju mal pripraviť na povolanie vychovávateľky, teda učiteľky v škôlke.

...Rusko je jedinou ríšou sveta, na území ktorej sa nestratil ani jeden národ, ani jedna reč národa...?

Okrem toho, že na území Ruska nezankol ani jeden národ, ani jeden jazyk, národy bez vlastnej písomnosti ju v rámci Ruska nadobudli.

...rozhodujúce porážky a straty utrpela nemecká Luftwaffe, ako aj celý Wehrmacht práve na nemecko-sovietskom fronte?

Luftwaffe tam stratila 77 000 lietadiel, kým na Západnom fronte 8 000, v Stredomorí 9 000, na Balkáne 7 500 a nad Nemeckom len 3 535. Neprekvapuje preto, že na sovietsko-nemeckom fronte iba v lete 1944 dosahovali denné straty nacistického letectva toľko, koľko ich stála celá Bitka o Britániu.

Počas Veľkej vlasteneckej vojny uskutočnilo sovietske letectvo asi štyri milióny bojových vzletov. Letectvo Veľkej Británie uskutočnilo počas celej 2. sv. vojny 1,6 milióna a letectvo USA 2,3 milióna bojových vzletov (z toho 1,7 milióna pripadlo na Európu).

Sovietske letectvo zhodilo na nepriateľa 30 450 000 bômb rôznej veľkosti s celkovou hmotnosťou 699 000 ton, čo je 175 000 ton ročne. Americké letectvo zhodilo ročne priemerne 155 854 ton bômb a britské 147 440 ton.

V roku 1943 zhodilo sovietske letectvo na 1 km² frontu 22–33 ton leteckých bômb, v roku 1944 už 60–70 ton a v roku 1945 vyše 100 ton na 1 km².

...podľa sčítania obyvateľstva v roku 1919 malo Slovensko 2 948 994 obyvateľov?

Podľa národnosti ho tvorilo 1 974 782 Slovákov, 691 819 Maďarov, 144 518 Nemcov a 80 449 Rusov.

Podľa náboženstva to bolo 2 063 018 rímskych katolíkov, 216 023 gréckych katolíkov, 394 849 evanjelikov a.v., 158 072 evanjelikov reformovaných a 143 536 židov.

Z 535 704 domov bolo 196 686 murovaných, 140 634 postavených z nepálených tehál s murovaným základom, 69 888 bez murovaného základu a 155 496 drevených.

...Stalin držal jeden dokument sovietskej rozviedky v tajomstve vo svojej skrini do konca života?

Išlo o záznam besedy W. Churchilla s prvým tajomníkom veľvyslanectva Nemecka v Anglicku, ktorým bol vnuk „železného kancelára“ O. Bismarcka. List bol datovaný 20. októbrom 1930. „Vy, Nemci, ste chmuľkovia,“ poučoval Churchill, „inak by ste v prvej svetovej vojne sústredili všetky sily na zničenie Ruska. Ak by nás Francúzi nepočúvli a pokúšali by sa vám v tom brániť, nechali by sme ich proti Nemecku osamotených.“ Ďalej Churchill rozvíjal tézu, ako prekaziť program industrializácie sovietskeho Ruska atď. Churchill vedel, čo hovorí. Ved' v lete 1914 robil možné i nemožné, aby sa konflikt nerozšíril za hranice „štvorky“: Nemecko a Rakúsko proti Rusku a Srbsku.

Adriana Mikundová

- **Banská Bystrica-Fončorda B:** Gabriela Javorská 85, Juliana Maternová 94, Július Roško 70, Mária Ševčíková 82, Ján Štilla 94 a Ivan Žilík 75 rokov.
- **Banská Bystrica-Fončorda, gen. I. Gibalu:** Dušan Chladný 70 rokov.
- **Banská Bystrica Tr. SNP:** Gabriela Baloghová 88 a Igor Štefánik 65 rokov.
- **Bratislava 7:** Juraj Krahulec 96, Juraj Nemeč 95, Štefan Plagan 92, Drahomíra Vozárová 85 a Eva Redlichová 80 rokov.
- **Bratislava 24:** Karol Kuna 90 rokov.
- **Bratislava 29:** Rozália Čierna 82 rokov.
- **Bratislava 39:** Viera Mitterpachová 90 a Eleonóra Bellová 64 rokov.
- **Brezno 1:** Melánia Krčová 90 a Jaroslav Ďalák 65 rokov.
- **Bernolákovo:** Justína Slivoňová a Karol Kocka 86, Erika Piterová a Vlasta Grofičová 75 rokov.
- **Bzince pod Javorinou-Cetuna:** Emília Potfajová 87 rokov.
- **Cinobaňa:** Mária Gombalová a Anna Hanová 80 rokov.
- **Čaňa:** Bartolomej Varga 81 a Oľga Džundová 60 rokov.
- **Čierny Balog:** Anna Kviťková 89, Mária Giertlová 88, Štefan Vozár 80 a Margita Sitárčiková 75 rokov.
- **Dolný Kubín:** Ivan Kasanický 75, Jaroslav Rišian 81 a Dušan Zvara 80 rokov.
- **Dolné Vestenice:** Božena Racká 85 a Mária Záhonová 70 rokov.
- **Donovaly:** Ivan Čierny 80 rokov.
- **Dunajská Streda:** Mária Sklenárová 65 rokov.
- **Harmanec:** Štefan Havran 80 rokov.
- **Hel'pa:** Juraj Jánošík 70, Anna Oravkinová a Jolana Bošeľová 65 rokov.
- **Hrachovo:** Július Pupala 75 rokov.

- **Hrnčiarске Zalužany:** Ján Magic a Gejza Kantorák 82 a Pavel Šustek 55 rokov.
- **Hrušov:** Mária Mištová 65 a Cecília Filkusová 55 rokov.
- **Giraltovce:** Vladimír Osif 80 a Milan Sabolčík 70 rokov.
- **Jovsa:** Pavol Ihnát 81 rokov.
- **Košice I. – Staré mesto:** Miloslav Grega 70 rokov.
- **Kremnica:** Jozef Kluka 82 rokov.
- **Lomné:** Ľudmila Hospodárová 60 rokov.
- **Lipany:** Mária Tomková 94 rokov.
- **Liptovský Mikuláš:** brigádnym generál v.v. Ján Iľanovský 96, Elena Golanová 87, Mária Polláková 85, Mária Chrapčiaková 84, Šarlota Janeková 82 a Ján Macek 75 rokov.
- **Lehota pod Vtáčnikom:** Viliam Mjartan 70 rokov.
- **Málinec:** Mária Kancková 55 rokov.
- **Medzibrod:** Ján Pacek 65 rokov.
- **Michalovce:** Ján Pozník 92, Helena Kučeravcová 85, Anna Halasová a Mária Drábová 75 a Kvetoslav Šindlér 55 rokov.
- **Myjava:** Emília Bielčíková 90 a Emília Radičová 75 rokov.
- **Nacina Ves:** Juraj Kirvej 65 a Mária Hricová 60 rokov.
- **Pavlovce n/U.:** Štefan Hrabovský 60 rokov.
- **Poltár:** Izabela Miadoková 92 rokov.
- **Pezinok brig. gen. K. Pekníka:** Jiří Vitáloš 50 a Eva Wengová 81 rokov.
- **Rimavská Sobota:** Ida Lörincová 85 rokov.
- **Revúca – Generála Viesta:** Mária Laciaková 81, Ján Šturman 75, Margita Zajacová a Jozef Sabol 70, Igor Kvetko 55 a Igor Kriak 45 rokov.
- **Senica:** Helena Hilková 88 a Mária Nestarcová 83 rokov.
- **Slovenská Lupča:** Roman Petřík 75 a Miroslav Macák 65 rokov.
- **Sobrance-Komárovce:** Juraj Kostič 55 rokov.



- **Stará Ľubovňa:** Michal Bičganič 60 rokov.
- **Stará Turá:** Jaroslav Mikláš 80 rokov.
- **Stará Kremnička:** Karol Ivanič 83, Jozefína Ivaničová 81, Ružena Droppová 70, Andrea Zliechovská 35 a Anna Nádaždyová ml. 30 rokov.
- **Strážske:** Anna Schudichová 70 rokov.
- **Spišská Nová Ves:** Jiřina Feranecová 81 rokov.
- **Svidník:** Ján Kokinda 60 rokov.
- **Šambron:** Ján Karaffa 65 rokov.

- **Špania Dolina:** Emanuel Bulla 82, Ján Šúr 65, Anna Knoppová 55 a Zuzana Lamperová 30 rokov.
- **Trenčín 1:** Karol Steklý 97 rokov.
- **Trenčianske Teplice:** Veronika Kmeťová 90 rokov a Jozef Struhár 65 rokov.
- **Trnava 1:** Štefan Bachar 82, Mária Glembová 88, Oľga Milová 87 a Irena Šišková 94 rokov.
- **Topoľčany 1:** Monika Palušová 86 a Mária Melušová 70 rokov.
- **Topoľčany 2:** Bystričan Jo-

- zef 87 a Ryban Pavol 70 rokov.
- **Vráble:** Jozef Nilaš 75 rokov.
- **Vyšná Olšava:** Ján Maruščák 60 rokov.
- **Zvolen:** Anna Kubišová 84 rokov.
- **Zvolen – Centrum 1:** Pavel Stančík 93, Irena Hulinová 92 a Eva Železníková 60 rokov.
- **Žilina:** Anna Veselovská 65 rokov.
- **Žiar nad Hronom:** Eva Kozová 60 rokov.

Jubilantom srdečne blahoželáme.

Jubilantka zo Starej Kremničky

Dňa 6. apríla 2018 sa dožila naša dlhoročná členka Júlia Michelová krásnych 90 rokov.

Pri tejto príležitosti ju navštívili členovia výboru ZO SZPB v Starej Kremničke a zaželali jej v mene celej organizácie pevné zdravie, veľa šťastia a pohody v kruhu svojej rodiny.

Na fotografii predseda ZO SZPB Vojtech Nárožný odovzdáva oslávenkyni kyticu kvetov.

Mária Fronková, tajomníčka ZO SZPB v Starej Kremničke



Zomrel režisér a herec Juraj Herz

Uznávaný režisér, scenárista a herec Juraj Herz, pre protifašistickú verejnosť známy hlavne cez oskarový Obchod na korze, ktorý pomáhal tvoriť ako asistent réžie. Pred pár rokmi nás oslovil aj ďalším protifašistickým filmom Habermannov mlyn.

Juraj Hertz sa narodil v Kežlečkárni, ktorá si zažila aj koncentračné tábory (Ravensbrück

a Sachsenhausen). Rodičom nepomohlo ani to, že v roku 1943 sa zriekli židovského náboženstva a konvertovali na evanjelikov. „Mamu oslobodili Angličania, otca Američania a bratovi do tábora v Sachsenhausen priniesli slobodu Rusi,“ spomínal.

Bojovník s využitím HSP a Pravda.sk 9. 4. 2018

Zomrela najstaršia československá vojnová veteránka

V Anglicku zomrela v sobotu vo veku 104 rokov československá vojnová veteránka Anděla Haida (rodená Beníčková).

Počas druhej svetovej vojny pôsobila ako vodička v ženských pomocných leteckých zboroch (WAAF) britského Kráľovského letectva (RAF). Informovala o tom v nedeľu 8. 4. na svojej webovej stránke spravodajská televízia ČT24.

Anděla Haida dostala v roku 2017 v Londýne z rúk českého prezidenta Miloša Zemana štátne vyznamenanie Českej republiky Medailu Za hrdinství. Vlani v októbri oslávila 104. narodeniny

a do svojej smrti bola najstaršiu žijúcou československou vojnovou veteránkou.

Anděla Beníčková sa narodila 8. októbra 1913 v obci Bánov v okrese Uherské Hradiště. Na Silvestra roku 1942 vstúpila ako dobrovoľníčka do Women's Auxiliary Air Force (WAAF). Absolvovala základný výcvik a stala sa vodičkou. Po roku ju zo zdravotných dôvodov prepustili zo služby do civilu.

V Spojenom kráľovstve zostala aj po vojne. Žila tam so svojim manželom, bývalým talianskym legionárom.

Podľa pravda.sk, 8. 4. 2018

Aj takýto je život

Chcem Vám oznámiť smutnú správu.

V novinách Bojovník č. 6 na strane 10 ste blahoželali pánovi Pavlovi Slosiarikovi zo Zvolenskej Slatiny k 70. narodeninám. Lenže on má dnes (22. 3. 2018) pohreb.

V sobotu 24. 3. mal mať oslavu, rodina pripravovala...

Čeť jeho pamiatke.

Elena Babicová

Navždy sme sa rozlúčili

■ **Michalovce:** s 95 ročným Michalom Cibíkom a s 92 ročným Valentom Holdom.

■ **Trenčianske Teplice:** s 96 ročnou Annou Miklánkovou.

■ **Kšinná:** s 91 ročnou Zuzanou Adame.

■ **Očová:** so 67 ročným Ondrejom Jombíkom.

Čeť ich nehynúcej pamiatke!

Pravda o Bratislavsko-brnianskej operácii

Dňa 5. apríla 2018 Historicko-dokumentačná komisia ÚR SZPB v spolupráci a Oblastným výborom SZPB Levica zorganizovali v Kalnej nad Hronom seminár pre svojich lektorov a predsedov oblastných komisií. Téma: Bratislavsko-brnianska operácia 2. UF v kontexte oslobodenia Slovenska. Zúčastnili sa ho predstavitelia 20-tich oblastných organizácií.

Seminár sa začal prehliadkou „Domu bojovej slávy“ v Kalnej nad Hronom. Bol otvorený po rekonštrukcii zboreného domku počas bojov pri oslobodzovaní obce, ktorý obnovili dobrovoľníci. Otvorili ho pred piatimi rokmi. Zaujímavosťou je, že časť zachovanej vonkajšej steny domu ponechali v pôvodnom stave s jasnými krátermi po strelách z ľahkých zbraní.

Vnútnú expozíciu tvoria panely začínajúce Mnichovskou dohodou v roku 1938, nasleduje panel o Viedenskej arbitráži a zabratia južného Slovenska Maďarmi a severu Slovenska Poliakmi. Nasleduje panel venovaný SNP, ďalej fotopanel veliteľa 2. ukrajinského frontu a veliteľov jed-

notlivých armád frontu (chýba iba foto veliteľa Rumunskej kráľovskej armády, ktorá bojovala v rámci 2. UF). Výstavné vitríny obsahujú pištole, pušky a automatické pušky, ľahké guľomety, časti výstroja a výzbroje vojakov.

Zaujímavé sú aj artefakty nájdené po skončení vojny až do súčasnosti: míny, časti zbraní a prilby vojakov nájdené na dne Hrona po opadnutí vody a pri ťažení štrku.

Vonkajšiu expozíciu tvoria dve delá a tank T-34 Červenej armády. Súčasťou vonkajšej expozície je aj priestranný prístrešok a upravený terén, takže počas pekného počasia je aj miestom odpočinku návštevníkov Domu slávy.

Dom slávy sa dá skupinovo



navštíviť aj objednať si sprievodcu telefonicky mimo návštevné hodiny, ak je v skupine 4 a viac osôb.

* * *

Samotný seminár otvoril predseda ústrednej komisie HDK Juraj Drotár a účastníkov seminára privítal na pôde obce starosta Kalnej nad Hronom Štefan Mišák.

Hlavný referát „Bratislav-

ska-brnianska operácia vojsk 2. UF v kontexte oslobodenia Slovenska“ predniesol doc. Jozef Bystrický, PhD z Vojenského historického ústavu v Bratislave. Zdôraznil v ňom význam bojov v oblasti Levíc a osobitne o Kalnú nad Hronom. Na 5 km úseku Tekov-Kalná nad Hronom bolo nasađených 10 500 vojakov a 1 200 diel a mínometov!

V prvom koreferáte Ján Hamar z ObIV SZPB Levica oboznámil účastníkov s oslobodzovaním južného Slovenska so zameraním sa na medzierie Ipl'a a Hrona.

Bojovú činnosť 7. gardovej armády 2. UF a bitku o kameniné predmostie priblížil Jozef Marunič z ObIV SZPB Nové Zámky. (Bojovník k tomu dodáva, že 7. gardová armáda sa predtým nazývala 64. armádou, ktorá spolu so 62. armá-

dou ubránili Stalingrad. Preto sa od minulého roka u nás konali výstavy pod názvom Od Stalingradu po Bratislavu. Lebo boli to jej jednotky, ktoré oslobodili aj naše hlavné mesto.)

Jozef Havel z ObIV SZPB Nitra informoval o oslobodení Ponitria vojakmi 53. armády 2. UF.

V diskusii viacerí vystupujúci poukázali na to, že v súčasnosti sa pravdivý obraz histórie SNP a protifašistického odboja silne deformuje a naopak, veľmi sa glorifikuje a zveličuje úloha Západu, predovšetkým USA na porážke fašizmu.

Práve pre toto je úloha lektorov SZPB nezameniteľná. Prezentujú objektívny a neskreslený obraz o tom, kto naozaj oslobodil našu vlasť od fašizmu a nacizmu.

Jozef Pupala

(Pre Bojovník bez nároku na honorár)



Cesty Víťazstva – Na Berlín 2018

Od 25. apríla do 9. mája 2018 sa uskutoční každoročná medzinárodná motocyklová jazda „Cesty Víťazstva – Na Berlín 2018“, ktorá je venovaná 73. výročiu veľkého víťazstva nad fašizmom.

V tomto roku budú účastníkmi motocyklisti z Ruska, Bieloruska, Poľska, Česka, Slovenska, Slovinska, Talianska, Anglicka, Srbska, Macedónska, Bulharska, Nemecka, Dánska a ďalších štátov, ktorých obyvatelia bok po boku vzdorovali hnedému moru fašizmu. V duchu historickej paralely znova budú spoločne prechádzať po cestách tohto hrôzostrašného vojenského konfliktu. Cieľom je zachovať a rozšíriť ponaučenia z historických udalostí, sprostredkovať svedectvá o neobyčajnej odvahe a hrdinstve príslušníkov národa,

ktorý sa v tomto boji neváhal obetovať aj za cenu obrovských strát.

My, členovia motocyklového klubu Noční Vlci, oddelenie Európa, dovoľujeme si Vás pri tejto príležitosti pozvať na účasť na pietnych aktoch kladenia vencov pri pamätníkoch obetiam 2. svetovej vojny, ktoré sa uskutočnia 4. mája 2018 o 14. hodine pri Pamätníku SNP v Banskej Bystrici a 5. mája 2018 o 13. hodine na bratislavskom Pamätníku sovietskych vojakov padlých počas druhej svetovej vojny, na Slavíne.

Bude pre nás veľkým potešením, ak nás poctíte svojou účasťou a spolu s nami si pripomeniete tento dôležitý okamih našej histórie.

Prezident oddelenia Noční Vlci Európa Jozef Hambálek

Plán jazdy „Cesty Víťazstva“ na území Slovenskej republiky

4. máj 2018:

- 12:30 Prechod štátnej hranice CZ – SK, Horní Bečva/Makov.
- 12:30 Makov – Banská Bystrica: 130 km, 2 hod. 30 min. jazda, prestávka.
- 16:00 Pamätník SNP v Banskej Bystrici.
- 17:00 Pamätník Červenej armády na Námestí SNP.
- 17:30 Odchod smer Dolná Krupá – 177 km, 2 hod.
- 19:30 Štáb NV MC Európa Dolná Krupá – pohostenie, nocľah.

5. máj 2018:

- 09:00 Budiček, raňajky, údržba.
- 12:00 Odchod zo Štábu smer Bratislava.
- 13:00 Pamätník sovietskych vojakov Slavín.
- 14:23 Veľvyslanectvo Ruskej federácie v SR.
- 16:00 Pamätník Osloboditeľov Trnava.
- 17:30 Návrat na Štáb NV MC Európa.



Nitrianski motorkári 19. januára tohto roka založili občianske združenie Noční vlci Slovakia. Dátum založenia klubu si nezvolili náhodne: „napasovali“ ho presne na narodeniny „vodcu celej svorky“ – Alexandra Žaldostanova – „Chirurga“. Majú vlastnú klubovňu a stretávajú sa v nej každú tretiu stredu v mesiaci.

6. máj 2018:

- 08:00 Budiček, raňajky.
- 09:00 Odchod smer št. hranica SK/CZ – Kúty/Lanžhot 70 km, 1 hod. 15 min.
- 10:00–11:00 Prechod št. hranice SK/CZ... pokračovanie jazdy na území Českej republiky.

Technológie budúcnosti – predpovede

• Autoservisy končia. Benzinový motor má 20 tisíc súčiastok. Elektrický ich má 20. Elektrické vozy sú predávané s celoživotnými zárukami a sú opravované len predajcami.

Odstránenie a výmena elektrického motoru trvá iba 10 minút. Pokazené sú odosielané do regionálnej opravovne, ktorá ich opraví pomocou robotov. V podstate zájdete do niečoho ako umyváraň. Vaše auto je ňou pretiahnuté, kým si dáte kávu a po nej hneď vychádzate s novým motorom.

Čerpacie stanice končia. Parkovacie hodiny budú nahradené elektromermi, ktoré vydávajú elektrinu. Elektrické nabíjacie stanice inštalujú všetky spoločnosti.

Každý z hlavných výrobcov už vyčlenil 5–6 miliárd dolárov

na nové továrne, ktoré budú vyrábať elektromobily.

Uholný priemysel končí, ropné spoločnosti odchádzajú. Vrtanie ropty prestane. Čo budeme používať, aby sme mali elektrickú



energiu? Aktuálne používame na rozkrúcanie turbín uhlie a ropu.

• Domy budú vyrábať a skladovať viac energie počas dňa a potom ju budú používať a predávať späť do siete. Energetická sústava ju uloží a odvedie do priemyselných odvetví, ktoré sú veľkými spotrebiteľmi elektriny.

• V roku 1998 mal Kodak 170 000 zamestnancov a predával 85 % všetkého fotografického papiera na svete. V priebehu niekoľko málo rokov ich ob-

chodný model zmizol a zban-krotovali.

To, čo sa stalo s Kodakom, stane sa počas najbližších 5 až 10 rokov v mnohých priemyselných odvetviach. Väčšina ľudí však stále nevidí, že to prichádza. Mysleli ste si v roku 1998, že o tri roky už nikdy nebudete fotografovať na film? Digitálne fotoaparáty boli vynájdené už v roku 1975 a tie prvé mali len 10 tisíc pixelov.

Modernizačná obmena čaká všetko, prebiehať však bude stále rýchlejšie. Čoskoro sa to stane s umelou inteligenciou, so zdravím, s autonómnymi a elektrickými automobilmi, so vzdelaním, s 3D tlačou, s poľnohospodárstvom i s pracovnými pozíciami.

Takže vitajte v 4. priemyselnej revolúcii, vitajte v exponenciálnom veku! Internet

ZRŇKÁ HUMORU

Jožko sa pani učiteľke v škole zdôveril

– Moja sestra má žltáčku. Učiteľka ho radšej poslala domov, aby nenakazil spolužiakov. Za týždeň ho učiteľka stretne a spýta sa ho: – Čo Jožko, ako sa darí sestře? – To ja ešte neviem, pani učiteľka. Než sem dôjde z Austrálie ďalší list to nejaký čas potrvá.

Pán Konečný vyjde nahý zo sprchy

– Dnes je veľmi teplo na to, aby som bol oblečený.

Čo si myslíš, čo by povedali susedia, keby som išiel kosiť trávu neoblečený?

Manželka sa naňho prisne pozrie a rozhorčene poznamená:

– Zrejme by si povedali, že som si ťa vzala pre peniaze...

Najobľúbenejšia ženská sexuálna fantázia:

Dvaja muži. Jeden varí a druhý upratuje.

– Je mi smiešne, že ma žena čaká aj po polnoci, než prídem z krčmy, a to len preto, aby sa ma

mohla opýtať, koľko je hodín.

– Pani Nováková, z čoho ste manželovi uvarila ten čaj? – Z durmana obyčajného, pán doktor. – A uvedomujete si, že ste ho mohli zabiť? – Pán doktor, som šokovaná! Chcete mi snáď naznačiť, že to prežije?

Pýtajú sa novinári významného vedca

– Ktorý z vašich objavov vám najviac zmenil život? – Sused v skrini.

pomôcky: ANAPA, YR, MOAT, SER, KORINT	osmička	zápisník	pokolenie	pracovná kombinéza	cenina	autor výroku: DEMOKRITOS	MPZ Srbska	ukazovacie zámerno	naháč	neprinášaj	mužské meno	vrkoč, po česky	japonská lovkynja perlorodiek
krmivo pre kone						nádražia							
1. časť tajničky						mužské meno							
kto zhotovuje modely							čiernomor- ský prístav						
podmien- ková spojka			ronenie (bás.)			záver modlitieb						rezerva	stal sa sivým
			tamto			sídlo v Grécku							
	konzerv-ujeme dymom	takým spôsobom pošypanie				malajská dýka					predložka		
						český maliar					menší vodný tok		
horúčava					priekopa, po anglicky					dlhý uší pruh látky			
					predložka					skratka knokautu			
stavba na obývanie				dvojica			dajak						
				psovitá šelma			otázka na spôsob						
MPZ Islandu			vrčia						patriaci Otovi				
			zošívaj						rieka v Rusku				
2. časť tajničky										obidve			
tvorca epických diel					výzva zastaviť					usadenina roztoku			

Správne vylúštenie tajničky z č. 6 znie: **So svojimi rastúcimi cieľmi.** Knihu posielame Jozefovi Kahátovi z Bratislavy.

Vylúštenie tajničky posielajte na adresu: Redakcia Bojovník, Štúrova 8, 815 72 Bratislava, alebo na e-mail: bojovnik@szpb.sk.

HISTORICKÝ KALENDÁR

24. apríl 1938 – Zjazd Sudetonemeckej strany v K. Varoch. Henlein kladie 8 požadaviek. Išlo v nich o jedinú, ako to 28. 3. 1938 povedal Hitlerovi. Taktika SDP je požadovať na československej vláde autonómii Sudetov s podmienkami, na ktoré by vláda nemohla pristúpiť.

25. apríl 1944 – Slovenskí židia Rudolf Vrba a Alfred Wetzler dorazili po úteku z koncentračného tábora Auschwitz-Birkenau po trojtýždňovom putovaní do Žiliny.

26. apríl 1943 – Najvyšší sovietsky ZSSR vyznamenal vojakov 1. čs. poľného práporu v ZSSR za statočnosť v bojoch pri obci Sokolovo.

26. apríl 1945 – Ako uznanie za bojovú činnosť venovala Lomonosova univerzita v Moskve bojovú zástavu čs. zmiešanej leteckej divízií. V tento deň bola v Moskve aj odovzdaná. Minister národnej obrany generál Svoboda pri tom povedal: „Vy, ktorí ste absolvovali sovietsku školu a teraz bojujete po boku stalinského letectva, máte všetky predpoklady byť jedným zo základov novej československej armády.“

27. apríl 1944 – V B. Bystrici vzniká Vojenské ústredie – ústredný orgán príprav povstania v slovenskej armáde. Veliteľom bol pplk. gšt. Ján Golian. Styk s partizánmi mal zabezpečovať mjr. Jozef Marko.

28. apríl 1947 – V Prahe sa začal proces so zradcami K. Čurdom a V. Gerikom, ktorí spolupracovali s gestapom a pomohli pri vypátraní atentátnikov na Heydricha. Oboch popravili.

29. apríl 1943 – Sovietske najvyššie velenie schválilo sformovanie 1. čs. samostatnej brigády v ZSSR. Mala 16 000 príslušníkov, 50 tankov a 280 diel.

29. apríl 1944 – Na porade okresných náčelníkov, zástupcov žandárstva a vojenských zložiek v Prešove dostala profašistická vláda požiadavku, aby za nezákonné držanie zbrane bol stanovený trest smrti.

30. apríl 1939 – V Krakove vznikla zahraničná vojenská skupina, cez ktorú smerovala väčšina čs. emigrantov do Francúzska. Od mája do augusta 1939 ich bolo takmer 1 200.

30. apríl 1945 – Vojaci 3. brigády pod velením plk. Jaroslava Selnera prešli ráno 30. apríla do útoku. Jej 6. peší prápor spolu s prieskumnou rotou zdolali odpor nepriateľa západne od Mojšovej Lúčky, prenikajú do Žiliny a ráno o 9.30 hod. mesto oslobodzujú. Oslobodená je aj Považská Bystrica.

Útok na prechod Malej Fatry sa začal už 12. apríla (na najvyšších kopcoch Martinských hôľ až 1,5 m vrstva snehu), postup zastavujú nepriateľské protiseče. Nové boje začínajú od 17. apríla a trvajú do 26. apríla 1945. Z pohľadu náročnosti oslobodzovania nášho územia čs. jednotkami dávajú niektorí historici boje o Malú Fatru hneď za Duklu a Liptovský Mikuláš (1. čs. armádny zbor v ZSSR tu stratil 1 328 osôb).

30. apríl 1945 – Príslušníci 1. čs. armádneho zboru v ZSSR po prvýkrát vstupujú na české územie.

30. apríl 1945 – Červená armáda oslobodila Žilinu, Kysucké Nové Mesto, Považskú Bystricu a Ostravu.

30. apríl 1946 – Z Bratislavy vypravili prvý transport Nemcov. V rámci princípu kolektívnej viny po 2. svetovej vojne sa začalo ich vysídľovanie z územia Slovenska.

Máj 1945 – V Bratislave bol založený Zväz protifašistických politických väzňov a ilegálnych pracovníkov.

1. máj 1941 – Ilegálne vedenie KSS vydalo dokument, ktorý vyjadroval podporu národnoslobodzovaciemu boju.

1. máj 1941 – V obci Hraň v okr. Trebišov zriadili fašisti internačný tábor, v ktorom uväznili vyše 2 000 osôb.

1. máj 1944 – Vďaka ministrovi obrany SR Pavlovi Kanisovi vznikol Vojenský historický ústav. Vďaka tomu sa podarilo delimitovať archív a múzeum.

2. máj 1941 – UŠB nariadila policajným riaditeľstvám vypracovať zoznam komunistov a protifašisticky zmýšľajúcich občanov na Slovensku. Dňa 22. 6. 1941 ich pozatýkala a odviekla do Ilavy.

3. máj 1943 – Rozkazom veliteľa III. operačnej oblasti bol založený 1. čs. prápor v Juhoslávii pod názvom Jan Žižka z Trocnova.

3. máj 1944 – Oficiálne je zriadená 128. samostatná stíhacia peruč. Dňa 3. júna 1944 bola preformovaná na 1. čs. stíhací letecký pluk v ZSSR. Mal dve perute a každá dve letky.

3. máj 1945 – Oslobodením posledných obcí na území Slovenska (Klokočova, Korne a Makova) sa skončila 226-dňová bojová činnosť prebiehajúca na našom území.

4. máj 1939 – Predsedníctvo slovenskej vlády nariadilo po celom Slovensku vyhotoviť súpis všetkých komunistov, Čechov a pokrokových občanov. Bol to podklad na ich zatýkanie.

4. máj 1948 – Asi 7 km od Kysaku pri Veľkej Lodine sa odohral posledný boj s banderovcami na slovenskom území.

5. máj 1939 – Vernosť ČSR prisahajú v Krakove príslušníci prvej čs. dobrovoľnej vojenskej jednotky.